

Οἰκογενειακὴ Ζωή

Ἀθῆναι Ἔτος Ζ
Ἀριθ. 75

«ΟΛΙΓΟΤΙΣΤΕ
ΕΙΣ ΤΙ ΕΙΣΤΑΣΑΣ;»

Ὀκτώβριος
1939

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΖΩΗ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΟΡΓΑΝΟΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΜΟΡΦΩΣΕΩΣ

ΔΙΕΥΘ.-ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ : ΛΑΜΠΡΟΣ ΖΑΧΑΡΗΣ - ΓΡΑΦΕΙΑ : Πειραιώς - Κολωνού 1.— Τηλ. 53-197

Συνδρομή ετήσια προπληρωτέα: έσωτερικού δρχ. 50 έξωτέρικού δρχ. 150.
Χρηματικά έμβάσματα άπευθύνονται : Καν Λίζαν Ζαχαρή, Πειραιώς - Κολωνού 1 Άθήνας

ΕΝΑ ΜΙΚΡΟ ΚΡΑΤΟΣ

Τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου Καρυστίας
καί Σκύρου κ. ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΥ

“Ενα όλόκληρο κράτος εἶνε κάθε χριστιανικό σπίτι! “Οσο μικρό καὶ ἂν εἶνε, εἶνε ὅμως ἓνα κράτος. “Ενα κράτος γιὰ νὰ διοικηθῇ θέλει τὸν ἀνώτατον ἄρχοντά του, τοὺς νόμους, τὴν δικαιοσύνη, τὴν πειθαρχία, τὴν φιλοτιμία τῶν ὑπηκόων του, τὴν παργωγή, ὅλα τὰ θέλει. “Ε, ὅλα αὐτὰ θὰ τὰ βρῆτε στὸν τέλειο βαθμὸ μέσα σ’ ἓνα χριστιανικό σπίτι. Ὁ πατέρας μέσα στὸ κράτος αὐτὸ εἶνε ὁ ἀνώτατος ἄρχων, ὁ βασιλεὺς του. Βασίλισσα στοργικὴ εἶνε ἡ μητέρα. Νόμοι οἱ διαταγές τοῦ πατέρα, δικαιοσύνη οἱ ἀποφάσεις του, πειθαρχία ἡ θέλησίς του, ὑπῆκοι ἀφωσιωμένοι τὰ παιδιά του, ἐκπαίδευσις εἶνε ἡ ἀνατροφή των, παραγωγικὴ δύναμις εἶνε ἡ ἐργασία τοῦ πατέρα καὶ τῶν παιδιῶν, ὅταν μεγαλώσουν. Ἡ οἰκονομικὴ διαχείρισις εἶνε στὰ χέρια τῆς μητέρας, οἱ θυσίαι στὰ χέρια ὅλων ἀνάλογα με τὰς περιστάσεις. Γιὰ ρίξτε μιὰ ματιά σὲ ἓνα τέτοιο μικρὸ κράτος. Θὰ ἰδῆτε στὰ δυὸ αὐτὰ πρόσωπα κυρίως, τοὺς συζύγους, νὰ συγκεντρώνωνται ὅλα τὰ κρατικὰ λειτουργήματα καὶ νὰ διεξάγονται με ἀκρίβεια θαυμαστή. Ὁ πατέρας εἶνε πλάσμενος ἀπὸ τὸ Θεὸ σωματικῶς πρὸ δύνατος ἀπὸ τὴ γυναῖκα, ἀλλὰ καὶ ὁ χαράκτηρ του εἶνε πρὸ γερὸς καὶ τὸ μυαλό του πρὸ θετικὸ καὶ ἡ θέλησίς του εἶνε ἰσχυρά. Εἶνε λοιπὸν ὁ ἀρμόδιος γιὰ νὰ εἶνε ὁ ἄρχων τοῦ σπιτιοῦ. Με τὸ γερὸ μυαλό του σχεδιάζει ὅτι χρειάζεται γιὰ τὴν πρόοδο καὶ τὴν εὐτυχία τοῦ σπιτιοῦ καὶ τὸ διατυπώνει σὲ διαταγές, νόμους σωστοὺς γιὰ τὸ σπίτι. Με τὴ δύναμι τοῦ χαρακτῆρός του ἐπιβάλλει τὴ θέλησί του καὶ κρατεῖ τὴν πειθαρχία στὸ σπίτι. Γερὸς ὅπως εἶνε πλάσμενος σωματικῶς ἔχει τὴ δύναμι νὰ ἐργάζεται, νὰ προτάσῃ τὰ δυνατόν του στήθῃ στὸν ἀγῶνα τῆς

ζωῆς, ἀλλὰ καὶ νὰ δέχεται τὸ ξέσπασμα τῶν θυελλῶν καὶ τῶν καταιγίδων καὶ νὰ προφυλάσῃ σὰν κυματοθραύστης τὸ σπίτι ἀπὸ τὴν τρικυμία. Σὲ ὄρες δύσκολες, ὄρες ἀνωμαλιῶν καὶ συγκρούσεων, πού δὲν λείπουν ἀπὸ κανένα σπίτι, ἐκεῖνος ἀποδίδει τὴν δικαιοσύνη καὶ ἀποκαθιστᾷ τὴν γαλήνη στὸ βασίλειό του. Τὰ παιδιά τὸν κυττάζουν στὰ μάτια, καὶ σὰν ἀφωσιωμένοι ὑπῆκοι ἑνὸς κράτους τὸν περιβάλλουν με σεβασμὸ, με ἀγάπη, με λεπτὸ φόβο στηριγμένο στὸ σεβασμὸ καὶ στὴν ἀγάπη. Τὴ γυναῖκα του τὴν αἰσθάνεται βασίλισσα στοργικὴ δίπλα του. Καὶ ἐπειδὴ αὐτὴ πρὸ ἀδύνατη ἀπὸ τὸ Θεὸ πλάσμενη, γνωρίζει ὀλιγώτερα πράγματα σχετικῶς με τὰ συζυγικά της θερεῖα καθήκοντα, ὁ ἄνδρας τὴ διαπλάσσει με τὴν ἀγάπη του, με τὴ διδασκαλία του, με τὸ παράδειγμά του, τὴ νοιώθει φίλη του, συνδέεται με ἑσωτερικὸ ψυχικὸ σύνδεσμο μαζί της. Γι’ αὐτὸ καὶ λαχταράει πότε νὰ πάῃ στὸ σπίτι, νὰ ξεκουρασθῇ με τὴν ἀγάπη της, νὰ καταλάβῃ ὅτι εἶνε βασιλεὺς μέσα ἐκεῖ, ὅτι καὶ ἂν στὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς ἐτραυματίσθηκε, ἐκεῖ θὰ βρῇ τὸ βάλαμο, θὰ βρῇ τὸν ἑαυτό του. “Ανδρες, πού θεωροῦν τὸ σπίτι τοὺς φυλακὴ καὶ ζητοῦν ἔξω ἀπὸ αὐτὸ νὰ ξεσκάσουν, ἄνδρες πού κυττάζουν ἀπὸ τὴν προίκα, ἢ τὴν ἐργασία τῆς γυναίκος νὰ συντηροῦνται, ἄνδρες, πού σπαταλοῦν ἄσκοπα τὴν περιουσία τους, εἶνε ἀνάξιοι νὰ εἶνε ἄνδρες, νὰ εἶνε ἄρχοντες τοῦ σπιτιοῦ. Καὶ ἂν θέβαια ἔχουν πλάσθῃ ἀπὸ τὸ Θεὸ ἀλλοιώτικα ἀπὸ τὴ γυναῖκα στὸ σῶμα καὶ στὸν χαρακτήρα καὶ στὴ θέλησι, ὅμως ἔχουν ἠθικὴ ἰσότητα με τὴ γυναῖκα καὶ πρέπει αὐτὸ νὰ τὸ καταλάβουν καλά.

Ἡ γυναῖκα πάλι ἔχει ἄλλα χαρίσματα

από το Θεό δοσμένα. Έχει καρδιά λεπτή και ευαίσθητη. Γι' αυτό αναγνωρίζει, αφού ο Θεός έτσι την έπλασε, την έξουσία του συζύγου και θεωρεί τιμή της και ευτυχία της να υποτάσσεται στον άνδρα, να του δίδη πάντα αφορμές να ευχαριστήται και να παίρνει θάρρος για τον αγώνα της ζωής. Με τη δύναμη της καρδιάς της εξασκεί λοιπόν ανεμνήνευτο έπιρροή στον άνδρα της και κατορθώνει να τον παιδαγωγή, να του κόβει έλαττώματα πολλές φορές τρομερά, να του μάλασσει την καρδιά και να τον ημερώνει ακόμα και άγριότητα θηρίου και αν είχε. Με τη στοργική υποχώρησι, με το γλυκό χαμόγελο πάντα στα χείλη, αλλά και με το κλάμα της σε ώρισμένες περιστάσεις, κατορθώνει να αποθάνει ή μεγαλυτέρα δύναμις στο σπίτι. Διευθύνει τα πάντα χωρίς καν να φαίνεται, με μόνη την έπιρροή της. Στα χέρια της έχει τη διαχείρισι του σπιτιού. Κυτάξετε την με τί χάρη, με τί σωφροσύνη, με τί στοργή οικονομεί τα πάντα! Άνάλογα με τα οικονομικά μέσα, που έχουν, κανονίζει τα έξοδα του σπιτιού. Προσπαθεί να μη στερούνται τίποτα ο άνδρας της και τα παιδιά τους, να λάμπουν όλα από καθαριότητα, τάξι και νοικοκυρασύννη και ως είναι πτωχά. Τίποτε δεν τους λείπει και όταν δεν ήμπορούν να εξοικονομηθούν όλα όσα χρειάζονται, ή γυναίκα γνωρίζει να μη κάνει αίσθητή την έλλειψί τους αναπληρώνοντάς τα με την αγάπη της και το χαμόγελό της. Από τις οικονομίες της είναι πάντα στην μπάντα κάτι, ώστε σε μία δύσκολη ώρα — άρρώστεια, δυστυχία — να μη βρεθί το σπίτι χωρίς τα απαραίτητα μέσα. Στους μεγάλους κλονισμούς, όταν το ξέσπασμα των καταγίδων είναι πιο μεγάλο από την άντοχή του συζύγου και τα γόνατά του λυγίζουν, ή μητέρα αναδεικνύεται σωστή ήρωϊς. Όλοι προσβλέπουν στο πρόσωπό της όπως οι ναυτικοί στο φάρο, που θα τους δείξει το λιμάνι. Εκείνη με ένα βλέμμα, με δυο λόγια παρηγορητικά τους δίνει θάρρος, ανάβει πάλι την έλπίδα μέσα στην ψυχή τους, ανακουφίζονται εκείνοι, παίρνουν δύναμη, συγκρατούνται και συνεχίζουν με καινούργιο θάρρος τον αγώνα τους. Κυτάχτε τη σύζυγο στην άρρώστεια του συ-

ζύγου της, των παιδιών τους. Νύκτες όλοκληρες μένει άγρυπνος στο πλευρό τους, δροσίζει το μέτωπό τους, τους ξεκουράζει με τη στοργική της φροντίδα. Πώς άντέχει σε τόσους κάπους, σε τόσες άγρυπνίες! Και όμως άντέχει! Η αγάπη της της δίδει την δύναμη, την κάνει ήρωϊδα. Στάς άπογοητεύσεις, ώ! στάς άπογοητεύσεις των παιδιών, έθαύμασα τη ποιοτημένη, τη στοργική μητέρα. Ήμουν μυαλωμένη, τη στοργική μητέρα. Ήμουν τότε ιεροκήρυξ Άττικής. Ο γυιός μιάς χήρας μητέρας είχε κάποια περιπέτεια μεγάλη. Δημιουργημένος από τη μεγάλη μητέρα του να είναι έγωϊστής εις τον πόνο, προσπαθούσε να περάσει μόνος του την τρικυμία. Μά και ή μητέρα μαθημένη να διαβάσει στα μάτια τα συναισθήματα του γιου της, έβλεπε τον πόνο του, μά δεν τον έρωτούσε τί έχει για να μη τον κάνει να πονέσει πιο πολύ. Ήταν φίλος μου στενός ο γυιός της, τώρα έμπνευσέ μου μητροπολίτης μιάς έπαρχίας, και ή μητέρα παρεκάλεσε έμένα να τον έρωτησω ιδιαιτέρως και να πω και σ' αυτή, τί έχει. «Δέν ήμπορώ έγώ να κάμω το παιδί έλεγε τότε, δέν θέλω να κάμω το παιδί μου να πονέσει πιο πολύ». Είπε βασίλισσα σωστή στο σπίτι ή χριστιανή μητέρα και έχει την δύναμη να μετατρέπη τους στεναγμούς σε ύμνους ευχαριστίας. Ποιος ήμπορεί λοιπόν να πη ότι στην πραγματικότητα είναι υποδεεστέρα του άνδρός ή γυναίκα;

Εϊδате, αγαπητοί μου φίλοι, λοιπόν είναι τόσο δά μικρό μά και τόσο ευλογημένο κράτος! Και όμως εάν κάθε ένα από αυτά τα κράτη, κάθε ένα χριστιανικό σπίτι φροντίζει να διοικηται όπως ο Χριστός θέλει, θα σχηματισθί ή αγαπημένη μας Έλλάς ένα μεγάλο χριστιανικό κράτος, με όλους τους λειτουργούς του, μικρούς και μεγάλους στο ύψος της άποστολής τους και με τον εύσεβή έλληνικό λαό αληθινά ευτυχισμένο.

Ευχαριστώ τον Θεό για την ευκαιρία που μου δίνει να εκφράσω τα αισθήματά μου.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΑΜΑΡΤΙΑ ΚΑΙ ΝΟΣΟΣ

Ότι αί περισσότεραι των άσθενειών και νοσημάτων προέρχονται από την άμαρτίαν περί τούτου, καμμία να ύπάρξη άμφιβολία δύναται. Τούτο θεβαιώνει και ή Χριστιανική Θρησκεία, τούτο και ή καθημερινή πείρα άποδεικνύει. Καθώς εις το σεπτόν Ευαγγέλιον παρατηρούμεν, ο Χριστός θεραπεύσας τόν πάσχοντα επί τριάκοντα οκτώ έτη παραλυτικόν, διά να άποδείξη εις αυτόν ότι αίτία της παραλυσίας του ήτο ο φιλαμαρτήμων βίος του, ειπεν: «*Ι δε υγιής γε γονας, μη κέ τι άμαρτανε, ίνα μη χείρον τί σοι γένηται*».

Και άλλοι θλέπομεν τόν γλυκύτατον Θεάνθρωπον Ίησουν Χριστόν, κατόπιν από θεραπείαν να συνιστά την άποφυγήν της ψυχολέθρου άμαρτίας κατά τρόπον τόσο έμφαντικόν, ώστε καμμία άμφιβολία να μένη διά την άμαρτίαν, ότι είναι ή κυριωτάτη και πρωτίστη πηγή πολλών άσθενειών και πολλών νόσων.

Άλλά μήπως και ή καθ' ήμεραν πείρα δέν άποδεικνύει ταύτην την αλήθειαν; Βίος άσωτος προκαλεί τώσας πολλές άσθενείας, τας οποίας όλοι ξεύρομεν! Άνθρωποι μέθυσοι και άλκοολικοί καταντούν εις φθίσειν και εύρίσκουν ταχύν, και επώδυνον θάνατον. Φίλοι της ύπερμέτρου απολαύσεως και της άθεμίτου ήδονής φιλοδωρούνται με παραλυσίαν, ή οποία πολύ γρήγορα φέρει εις τέλος οδυνηρόν και νοσήματα φρικτά και έλειναι, τα οποία δυστυχισμένην καθιστούν την ζωήν, φέρουν εις τόν μαρτυρμόν και οδηγούν εις τόν τάφον! Δούλοι του στομάχου των, δούλοι άφωσισμένοι της άμαρτίας από τα ποικίλα και διάφορα φαγητά, καταντούν εις νοσήματα στομαχικά, τα οποία διαταράττουν την όλην του οργανισμού οικονομίαν. Ποτίζονται με πικρίες, δοκιμάζουν παντοίεις θλίψεις, στενοχώριες και οδύνες και εύρίσκουν ταχύν και αυτοί τόν θάνατον!

Άλλά και οι όργιλοι, θυμώδεις και οι φθονεροί και αυτοί υποφέρουν τας δυσάρεστους και όλεθρίας συνεπείας των ψυχικών παθών, τα οποία κατέχουν αυτούς. Και τα θύματα της πλεονεξίας, της έμπαθοϋς και άχαλινώτου φιλοδοξίας

και άρχομανίας, και οι δεσμώται του έγωϊσμού, νοσοϋντες το πνεύμα νοσοϋν και το σώμα· φθείροντες την ψυχήν αυτών, εν ταύτῳ, φθείρουν και το σώμα αυτών, και υποβάλλουν αυτό εις υπερβολικούς μόχθους, και αγώνας μεγάλους, άκαταπαύστους και νυχθημέρους προς πλήρωσιν των παθών των!

Οί ιατροί, οι υγιεινολόγοι, και πρό παντός οι ειδικοί ψυχίατροι, φρενιάτροι και ιατροφιλόσοφοι, παραδέχονται και όμολογούν, ότι ή Άρ ε τ ή συνδέεται πολύ στενά προς την Υγιείαν, και εκείνοι είναι υγιείς το σώμα και άκμαίοι και μέχρι γήρατος θαλεροί, οι όποιοι είναι ξένοι προς ψυχοθλαστή πάθη και έλαττώματα και διαάουν βίον σύμφωνον προς τας υπαγορεύσεις της Ήθικης· τούναντίον δε φρονούν, ότι όσοι δέν ήξεύρουν εις τόν βίον των και την ζωήν των το μέτρον, την φρόνησιν, την λογικήν, και την σύνεσιν, όσοι άποφεύγουν τούς σωτηρίους και ωφελιμωτάτους περιορισμούς της Χριστιανικής Θρησκείας, διά να άκολουθήσουν τας υπαγορεύσεις όρμων άλλων, δέν ήμπορουν να έχουν υγείαν, άκμήν και θαλερότητα, ο βίος αυτών είναι σύντομος και βραχύς, αν δε εις γήρας καταντήσουν, το όποιον θα όφείλεται εις εξαιρετικήν και έκτακτον ιδιοσυγκρασίαν, το γήρας αυτών είναι γεμάτο νοσημάτων και πικριών.

Ταύτα ως έχωμεν πρό όφθαλμών πάντοτε· όφείλομεν δέ και έκ Καθήκοντος, και Συμφέροντος, ν' άποφεύγωμεν την Άμαρτίαν, ή οποία, καθώς άπεδείχθη, μολύνει και φθείρει το σώμα και την ψυχήν.

Ξ. ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ

Ίατρος

Παρακαλούνται οι κ. κ. συνδρομηταί όσοι δέν έστειλαν την συνδρομή των να την άποστείλουν το ταχύτερον με την πεποίθησιν ότι διευκολύνουν σημαντικά το κοινωφελές έργον της «Οικογενειακής Ζωής».

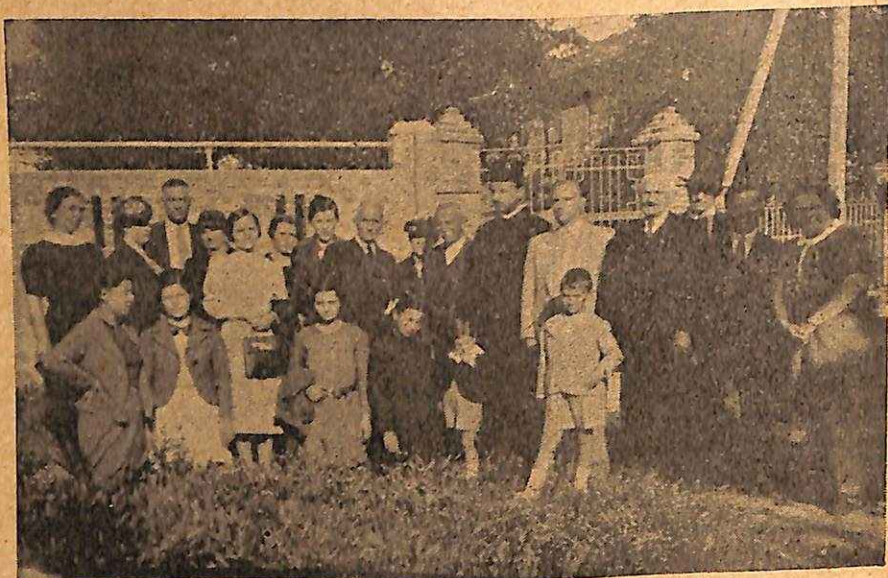
‘Από την πνευματικήν ζωήν τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας

Οἱ εὐσεβεῖς Ναουσαῖοι καὶ Βεροιεῖς

Ἄγρὸς κατάμεστος ἀπὸ χρυσᾶ στά-
χουα κι’ ἀμπέλι ὀλοπράσινο καὶ καρποφό-
ρο ἱκανοποιοῦν τὸν καλλιεργητὴ. Ξεχνῶ
ὄλους τοὺς κόπους, τοὺς μόχθους καὶ τὸν
ἰδρώτα πὺ ἔχυσε στὸν καιρὸ τῆς καλ-
λιεργείας. Τέτοια συναισθήματα πλημ-
μυρίζουν τὴν ψυχὴ καὶ τοῦ καλλιεργη-
τοῦ τῆς πνευματικῆς γῆς τῶν ἀνθρωπί-
νων καρδιῶν, ὅταν βλέπῃ νὰ φυτρῶνῃ ὁ

τὴν ἀνάμεσα σὲ πρόσωπα πὺ διψοῦν γιὰ
τὴν πνευματικὴν ζωὴ. Ἀπὸ τότε ἐλάθαι-
να συχνὰ γράμματα γιὰ νὰ ἐπισκεφθῶ
πάλι τὴ Μακεδονία καὶ ἰδιαίτερος τὴ
Νάουσα. Σ’ αὐτὸν τὸν εὐσεβῆ πόθο κα-
τῶρθωσα νὰ ἀνταποκριθῶ τὸν περασμέ-
νο Ἰούνιο.

Τὸ μεσημέρι τῆς Κυριακῆς τῆς 11ης
Ἰουνίου, βρέθηκα στὴν πλατεῖα τῆς Να-

Μὲ τὰ εὐσεβῆ μέλη τοῦ Συλλόγου «Ἅγιος Θεοφάνης» Ναούσης
ἐκδρομὴ στὴ Βέροια.

λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ καρποφορῇ στὴν
κοινωνία.

Ἀνάλογη ἱκανοποίησις ἐδοκίμασα ὅ-
ταν τὸ περασμένο καλοκαίρι περιώδευα
στὶς πολιτεῖες τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας
Νάουσα καὶ Βέροια.

Πρώτη φορὰ εἶδα τὰ μέρη αὐτὰ στὰ
1927, στὴν ἀρχὴ ἀκόμα τῆς Εὐαγγελι-
κῆς ἀποστολῆς μου. Ἄλλη περιοδεία ἐ-
πραγματοποίησα στὰ 1937, ὕστερα ἀ-
πὸ δέκα ὀλόκληρα χρόνια. Τότε μοῦ
ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ μείνω ἄρκε-
τὲς μέρες στὴ Νάουσα καὶ νὰ γνω-
ρισθῶ μὲ τοὺς ἀπλοῦς καὶ εὐσεβεῖς κα-
τοίκους τῆς. Ἐπέρασα ἐποχὴ ἀλησμόνη-

οῦσης ἐνώπιον πλήθους διψασμένων ψυ-
χῶν, μὰ πρὸ παντὸς τοῦ συμβουλίου καὶ
τῶν μελῶν τοῦ θρησκευτικοῦ συλλόγου
«Ἅγιος Θεοφάνης». Ὅλοι μαζί κατη-
θύνθημεν στὸ οἶκημα τῆς Μητροπόλεως,
πὺ χρησιμεύει ὡς κατοικία γιὰ τοὺς ἱε-
ροκήρυκας πὺ μένουν στὴ Νάουσα. Ἐ-
κεῖ ἐγίνε ἡ πρώτη ὁμιλία. Τὸ ἀπόγευμα
τῆς ἴδιας Κυριακῆς οἱ καμπάνες τοῦ Ἀ-
γίου Μηνᾶ προσκαλοῦσαν τοὺς εὐσεβεῖς
Ναουσαῖους στὸ πρῶτο ἑσπερινὸ κήρυ-
γμα. Ἡ ἀθρόα προσέλευσις καὶ ὁ ζήλος
τῶν με ἀνάγκασαν νὰ μείνω ὀλόκληρη
ἐκείνη τὴν ἑβδομάδα καὶ νὰ ὁμιλήσω μὲ

τῇ σειρᾷ στοὺς ναοὺς Ἀγίου Μηνᾶ, Με-
ταμορφώσεως, Παναγίας καὶ Ἀγίου Γε-
ωργίου. Αὐτὴ τὴ φορὰ ἐξετίμησα πὺ θα-
θεία τις πολῦτιμες ὑπηρεσίες πὺ προσ-
φέρει ὁ καλὸς σύλλογος τοῦ «Ἀγίου Θε-
οφάνους» μὲ τὴ συντήρησις κατηχητικῶν
σχολείων, ἱεροκήρυκος, καὶ τὴν παροχὴ
βοηθημάτων στοὺς ἀπόρους. Ἡ δρᾶσις
τοῦ ὀφείλεται στὴν εὐσεβῆ καὶ ἀνεκτίμη-
τὴ προσωπικότητα τοῦ προέδρου τοῦ κ.
Ζαχαροπούλου, πὺ μαζί μὲ ἄλλα ἐξέ-
χοντα μέλη ἀγρυπνεῖ καὶ κοπιᾷ, μὰ
πρὸ παντὸς προσφέρει ὡς πολῦτιμο κε-
φάλαιο τὴν εὐσεβῆ ζωὴν τοῦ, πὺ ἔχει πολ-
λοὺς ἄλλους μιμητάς.

Ἐνας ἄλλος πνευματικὸς καὶ ὕλικὸς
παράγων γιὰ τὴ Νάουσα εἶναι τὸ ἐργο-
στάσιο Λαναρᾶ - Κύρτση. Προστατεύει
περὶ τις 2000 οἰκογένειες τῆς Ναούσης
καὶ πρὸ παντὸς μορφώνει καὶ παιδαγω-
γεῖ μὲ τὸ ἀλτρουϊστικὸ προσωπικὸ του,
πὺ ἀξία προΐσταται ἕνας ἀνεκτίμητος
φίλος, ὁ κ. Γρ. Ζαχαρόπουλος. Στὸ ἐρ-
γοστάσιο Λαναρᾶ - Κύρτση πέρασα ἕνα
ἀλησμόνητο ἀπόγευμα μὲ τοὺς ζηλωτὰς
τῆς θρησκείας καὶ τῆς φιλανθρωπίας κυ-
ρίους Θ. Λαναρᾶ καὶ Φωκίωνα Πεχλι-
βάνο.

Τὴν Κυριακὴ τῆς 18ης Ἰουνίου ἄφηνα
τὴν προσφιλεῖ Νάουσα γιὰ νὰ ὑπακούσω
στὴν παράκλησι τοῦ Διοικητικοῦ Συμβου-
λίου τῆς Χριστιανικῆς Ἐνώσεως Ὁρθο-
δόξων Βεροίας, πὺ ἐκείνη τὴν ἡμέρα δι-
ωργάνωσε τὴν τελετὴ τῶν Κατηχητικῶν
Σχολείων τοῦ Συλλόγου.

Πρῶτ - πρῶτ μὲ συνοδεία σαράντα Να-
ουσαίων φίλων διασχίζαμε τοὺς ὠραίους
κάμπους τῆς Μακεδονίας μὲ τὸ αὐτοκίνη-
το ἀνάμεσα σ’ ὀλοπράσινο ἀγροὺς καὶ
δενδροφύτευτα μέρη. Ὀλόκληρο τὸ διά-
στημα ἐψάλλοντο θρησκευτικοὶ ὕμνοι ἀ-
πὸ τοὺς ἐκδρομεῖς μας. Ἐπέρασε περισ-
σότερο ἀπὸ μιὰ ὥρα διαδρομῆς. Ἠδιανόια
μου εἶχε γυρίσει πίσω ἀκόμα μιὰ φορὰ
μὲ καταφανὴ συγκίνηση ἀνάμεσα στοὺς
ἀλησμόνητους φίλους τῆς Ναούσης, πὺ
εἶχαν ἀνοίξει τὰ φιλόξενα σπίτια τοὺς
γιὰ νὰ μὲ ξεκουράσουν ἀπὸ τοὺς μόχθους
καὶ νὰ δείξουν ὅλη τὴ στοργὴ τῶν χρι-
στιανικῶν τῶν ψυχῶν. Μὰ πὺ πολὺ ἡ
σκέψη μου σταματοῦσε ἐμπρὸς σὲ μιὰ σε-
βαστὴ μορφή τοῦ φίλου κ. Μ. Σαμαρᾶ,

πὺ ἦταν ὁ πρῶτος ξεναγὸς μου καὶ πὺ
σ’ αὐτὸν ὀφείλω τὸν πρῶτο μου πνευμα-
τικὸ σταθμό.

* * *

Φτάσαμε στὴ Βέροια !...

Στὴν ἐκκλησίᾳ τῆς Παναγίας Δεξιᾶς
εἶχαν συγκεντρωθῇ τὰ παιδιὰ τῶν Κατη-
χητικῶν Σχολείων, τὰ μέλη τῆς χριστι-
ανικῆς Ἐνώσεως Ὁρθόδοξων Βεροίας καὶ
πολλοὶ γονεῖς καὶ κηδεμόνες. Κατηυθύν-
θημεν ὅλοι ἐκεῖ. Στὴ Θείᾳ Λειτουργίᾳ
παίρνοντας τὴν ἀφορμὴ ἀπὸ τὸ ἔργο τῆς
Χριστιανικῆς Ἐνώσεως ὁμίλησα μὲ θέ-
μα: «Τὰ ἀποτελέσματα τῆς Χριστιανικῆς
Ἐνότητος». Μετὰ τὴν Λειτουργίαν μᾶς ὡ-
δήγησαν στὴν εὐρύχωρη αἶθουσα τοῦ
Συλλόγου. Εἶναι ἕνα μοναδικὸ κτίριο ἐ-
πίτηδες γιὰ τὸ σκοπὸ τῶν κηρυγμάτων
μὲ παρεκκλήσιο. Ἡ τελετὴ διεξήχθη μὲ
θαυμαστὴ ἐπιδεξιότητα. Πρέπει νὰ σημει-
ωθῇ ὅτι περισσότερο ἢ κινήσις τοῦ συλ-
λόγου αὐτοῦ ὀφείλεται σ’ ἕνα λαμπρὸν
ἐπιστήμονα, τὸν πρόεδρό του, δικηγόρο
κ. Γ. Γουδῆ.

Ἀπὸ καιρὸ ἔχει τελείως ἀφιερωθῇ στὸ
ἔργο τοῦ συλλόγου καὶ ἀκάματος ἐρ-
γάτης προσφέρει τὴν ζωὴν του γιὰ τὴν
πνευματικὴν πρόοδο τῆς κοινωνίας τῆς
Βεροίας. Εἶναι ἄξιος θερμῶν συγχαρη-
τηρίων ὁ κ. Γουδῆς, γιὰτὶ μὲ τὸ παρά-
δειγμα τοῦ παρακινεῖ καὶ ἄλλους ἐπιστή-
μονας τῆς Βεροίας, πὺ συγκεντρωμένοι
γύρω του εἶναι πολῦτιμοι βοηθοὶ καὶ
συνεργάται του.

Τὸ μεσημέρι μᾶς ἐφιλοξένησαν τὰ μέ-
λη τοῦ συλλόγου. Οἱ ἐκδρομεῖς ἔμει-
ναν ὀλόκληρη τὴν ἡμέρα μαζί μου καὶ τὸ
βράδυ ἐγύρισαν στὴ Νάουσα.

Στὴν αἶθουσα τοῦ συλλόγου «Ὁ Ἀπό-
στολος Παῦλος» ἐπραγματοποίησα 11 ἐ-
σπερινὲς ἠθικοκοινωνικῆς διαλέξεως καὶ
τὸ βράδυ τῆς 27ης Ἰουνίου οἱ εὐγενεῖς
κάτοικοι τῆς Βεροίας, προτοῦ ἀναχωρή-
σω, ἐπέμειναν νὰ μοῦ προσφέρουν ἕνα
τελευταῖο δείγμα τῆς φιλοξενίας τῶν.
Σ’ ἕνα ὠραῖο ἐξοχικὸ μέρος ἐτοίμασαν
δείπνο, ὅπου ἔλαβαν μέρος ἄνω τῶν 50
προσώπων. Ἐκεῖ ἐδόθη εὐκαιρία στὸν ἱ-
ατρό κ. Χατζημάμογλου, τὸν τραπεζικὸ
κ. Χριστοδούλου, στὸν κ. Γουδῆ καὶ εἰς

άλλους φίλους νά όμιλήσουν. Τό περιβάλλον ήταν τόσο μυσταγωγικό, πού έφερε μπροστά μου τήν εικόνα τής πρώτης χριστιανικής ζωής. Στα φιλόξενα αίσθηματά των Βεροιέων προσπάθησα ν' ανταποκριθώ με μιά τελευταία όμιλία δίνοντας θάρρος στους πρωτεργάτες τής χριστιανικής Ένώσεως και προτρέποντάς τους νά συνεχίσουν τό ιερό τους έργο. Οί ώρες περνούσαν γρήγορα. Ξεχασθήκαμε στην πνευματική απόλαυση. Τα μεσάνυχτα μās βρήκαν καθισμένους στό αλησμόνητο εκείνο τραπέζι απ' όπου σκορπίζονταν στή νυκτερινή ήσυχία έκκλησιαστικοί ύμνοι από τά στόματα όλων. Τα πρόχειρα φώτα μας έσβυσαν και τό όλόγλυκο φεγγάρι έφώτιζε τό τραπέζι μας, ένω από μακριά μās χαιρετούσε ή φωνή των γρύλων.

Τήν έπομένη άφηνα τήν προσφιλή Βέροια και συνοδευόμενος ως τό σιδηροδρομικό σταθμό από τόν αλησμόνητο φίλο κ. Α. Παπαδουράκη, πού τό χριστιανικό του σπίτι μ' έφιλοξένησε κατά τό διάστημα τής διαμονής μου, έπήρα τό τραίνο γιά τήν έξακολούθηση τής περιοδείας μου στίς πολιτείες τής Δυτικής Μακεδονίας.

* * *

Τήν ώρα πού τό τραίνο μ' έφερνε γρήγορα πρós τήν Έδεσσα, θυτίστηκα σέ θαυσιές σκέψεις και ξαναείδα με τή φαντασία μου ανάγλυφες τίς δυό αλησμόνητες πολιτείες. Τή Νάουσα με τά άπλά σπίτια της, με τόν πλούτο των έργοστασίων της, με τά άφθονα δένδρα της και τούς φιλοξένους κατοίκους της, και τή Βέροια με τά χριστιανικά της μνημεία. Έκεί ή διάνοιά μου έσταμάτησε περισσότερες στιγμές. Ξαναβρέθηκα στίς αρχαίες θυζαντινές έκκλησίες της, μά ιδιαίτερα στό Βήμα, απ' όπου από τό στόμα του Άποστόλου Παύλου άντιλάλησαν τά πρώτα κηρύγματα τής χριστιανικής πίστεως. Η σκέψη μου ότι τά θήματά μου έπάτησαν στην πόλη αυτή γιά τόν ίδιο σκοπό μου έπροξένησε συγκίνηση και θυμήθηκαν τά λόγια των Πράξεων : «Ουτοι δέ ήσαν ευγενέστεροι των έν Θεσσαλονίκη, οίτινες έδέξαντο τόν λόγον μετά

πάσης προθυμίας». (Πράξ. ιζ, 10). Είχε δίκιο ό θεός Άπόστολος. Τέτοιους βρήκα και τούς σημερινούς Βεροιείς και τούς εύχομαι με πάντοτε αυξανόμενη τήν φλόγα τής πίστεως, ως άξιοι απόγονοι των Βιβλικών Βεροιέων, νά παρέχουν πάντοτε παράδειγμα τήν καλή τους σταδιοδρομία πρós μίμησιν και άλλων πόλεων, μαζί με τούς προσφιλείς μου Ναυσαίους, πού διακονίζουν τό παράδειγμα των έννοφίλων προγόνων των, οί όποιοι δέν έδίστασαν στίς κρίσιμες στιγμές του έθνους νά χύσουν και τήν τελευταία σταλαγματιά του αίματός των δίνοντας όλόκληρη τήν καρδιά τους στην Πίστη και στην Πατρίδα.

ΛΑΜΠΡΟΣ ΖΑΧΑΡΗΣ

Η ΠΡΩΤΗ ΒΡΟΧΗ

Καλόφερτη καλοδεχούμενη
βροχούλα γιά τό ζευγολάτη...
Μέρες, καιρό, πού σέ περίμενε
κι' απ' τήν καρδιά σου λέει σπολλάτη.

Τώρα θα όργώση τά χωράφια του
πού τούς μαλάκωσες τό χώμα...
Σταράκι νά το δώσουν μπόλικο
κι' άλλα άγαθά περίσσια ακόμα.

Ωμορφα ή Γη θα βγάλει λούλουδα
θα πρασινίση γύρω ή χλόη...
Μόνο με τρόπο σέ υποδέχεται
καλή βροχή τό φτωχολόι.

Πού νάβρη ρούχα πειά γιά ντύσιμο
πού νάβρη ζεστασιάς κλινάρι...
Μέσ' στού χειμώνα τό ξεπάγιασμα
π' έκαμες σύ τό πρώτο άχνάρι.

Καλόδεχτα καλοδεχούμενα
τού φθινοπώρου πρωτοβρόχια...
Και μείς αν θέλουμε χαρούμενα
τά κάνουμε και γιά τή φτώχεια.

ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΛΙΑΚΑΚΟΥ

Γιά τούς μικρούς μας φίλους

Τί έκαμε μιά εικόνα
του Κατηχητικού Σχολείου

Αφιερώνω στα παιδιά των Κατηχητικών Σχολείων πού σ' όλόκληρη τήν Ελλάδα αρχίζουν τόν μήνα αυτόν τά μαθήματά τους, με τίς καλύτερες εύχές τής «Οίκου. Ζωής».

Πολλές γυναίκες ήταν μαζεμένες στην τραπεζαρία του σπιτιού τής κυρίας Ειρήνης.

Ο Δημητράκης μισοάνοιξε τήν πόρτα γιά νά δει τί κάνουν. Η μητέρα του όμως τόν είδε και του φώναξε. «Παιδί μου, Δημητράκη, πήγαινε άπάνω στό δωμάτιό σου, γιατί τώρα έχω μιά σπουδαία δουλειά». Ο Δημητράκης ήξερε τί έκανε ή μητέρα του και οί άλλες κυρίες του Θρησκευτικού Συλλόγου πού ήταν μαζεμένες στην τραπεζαρία. Έτοποθετούσαν σέ ένα μεγάλο κιβώτιο διάφορα πράγματα. Υφάσματα βαμβακερά, φορεματάκια παιδικά ραμμένα, βιβλία με ώραιες χρωματιστές εικόνες, μικρά μαχαιράκια, μπάλλες, διάφορα παιχνιδάκια γιά παιδιά και κορίτσια. Όλα αυτά τά πράγματα τά είχαν αγοράσει οί κυρίες ή τά είχαν φέρει από τό σπίτι τους. Τά τοποθετούσαν σ' ένα κιβώτιο πού θα τό έστελναν σέ κάποιο Κατηχητικό Σχολείο πού λειτουργούσε σ' ένα μακρινό χωριό των Ίνδιων. Θα μοιράζονταν όλα αυτά τά δώρα στους μικρούς Ίνδους μαθητάς του Κατηχητικού Σχολείου, από τόν Ιεραπόστολο πού τούς δίδασκε τά πρώτα μαθήματα τής Χριστιανικής Θρησκείας. Ο Δημητράκης λυπημένος άνέβηκε στό δωμάτιό του. Ήταν μικρός ακόμα. Μόλις 11 έτών. Όμως είχε δυό χρόνια τώρα πού πήγαινε στό Κατηχητικό Σχολείο και ήξερε πώς

κι' αυτός μπορούσε νά βοηθήσει στην έτοιμασία του κιβωτίου με τά δώρα. Μά ή μητέρα του δέν τόν άφησε. Σε μιά στιγμή σκέφθηκε πώς κι' εκείνος θα έπρεπε νά δώση κάποιο δώρο γιά νά σταλή με τό κιβώτιο στα φτωχά παιδιά των Ίνδων. Στο δωμάτιό του είχε ένα μικρό κιβώτιο όπου φύλαγε όλα του τά παιχνίδια. Τό άνοιξε με χαρά. Απάνω είχε μιά εικόνα, μία χρωματιστή ωραία εικόνα, πού στό τέλος των μαθημάτων του είχε δωρήσει ό δάσκαλος του Κατηχητικού Σχολείου. Η εικόνα αυτή παρουσίαζε τόν Ίησού Χριστό νά ανασταίνει τό πεθαμένο παιδί τής χήρας, έξω από τήν πόλι Ναϊν. Ο Δημητράκης άγαπούσε πολύ τήν εικόνα αυτή, γιατί ήταν τό πρώτο δώρο πού του είχε δοθή στό Κατηχητικό Σχολείο. Αν τήν έχανε, θα λυπόταν πολύ. Αλλά έπιθυμούσε νά σταλή κι' αυτός ένα δώρο στας Ίνδιες...

Όταν τό μικρό παιδί κατέβηκε άργότερα και πάλι στην τραπεζαρία, όλες οί γυναίκες ήταν στό σαλόνι και έπαιρνάν τόν καφέ τους. Τό μεγάλο κιβώτιο με τά δώρα ήταν γεμάτο. Τό σκέπασμά του δέν τό είχαν ακόμα καρφώσει. Ο Δημητράκης έβαλε μέσα στό κιβώτιο, άνάμεσα στό ξύλο και στό χαρτί πού έσκέπαζε τά δώρα, τήν ωραία του εικόνα. Ευχαριστήμένος, γιατί έστελνε κι' αυτός τό δώρο του στους Ίνδους μαθητάς του Κατηχητικού Σχολείου, έτρεξε νά γυρίση στό δωμάτιό του γιά νά μὴ τόν ιδή ή μητέρα του και οί άλλες κυρίες.

Ο Σαμουήλ, ό Ίνδος χριστιανός βοη-

θός του διδασκάλου του Κατηχητικού Σχολείου στο μακρινό χωριό των Ίνδιων, άνοιξε το κιβώτιο με τὰ δώρα που καλοί Χριστιανοί από την πόλη Δ. έστειλαν για νὰ παιδιὰ του Κατηχητικού Σχολείου. Έβγαλε όλα τὰ ωραία πράγματα. Τὰ τοποθέτησε με προσοχή στο δωμάτιο όπου την άλλη μέρα θὰ γινόταν τὸ μάθημα καὶ σκέπτονταν χαμογελώντας τὴν εὐχαρίστηση τῶν μικρῶν συμπατριωτῶν του, όταν θὰ τοὺς μοίραζαν τόσο ωραία πράγματα. Τὸ σπασμένο κιβώτιο, μαζί με τὰ χαρτιά πὺ σκέπαζαν τὰ δώρα, τὸ έβγαλε έξω σὴν αὐλὴ τοῦ Σχολείου. Ένας μικρὸς Ίνδος τοῦ χωριοῦ, ὁ Τζάπ Λάλ, πλησίασε τὸ Σαμουήλ. Τὸν ἐχαίρετσε με σεβασμὸ καὶ τοῦ εἶπε:

—Σὲ παρακαλῶ, ἄς πάρω τὰ σανίδια αὐτὰ μαζί με τὰ χαρτιά για ν' ἀνάψω με φωτιά στο τζάκι μας.

Ὁ πατέρας μου εἶναι πολὺ φτωχὸς καὶ δὲν μπορεῖ νὰ ἀγοράσῃ ξύλα. Κρυώνομε ὅλοι στο σπίτι μας».

—Πᾶρε τὰ ὅλα» τοῦ ἀπήντησε ὁ Σαμουήλ. Καὶ ὁ μικρὸς Τζάπ Λάλ μάζεψε σὴν ἀγκαλιά του τὰ σανίδια καὶ τὰ χαρτιά τοῦ κιβωτίου καὶ τὰ πήγε στο σπίτι του.

Ὅπως συμβαίνει με πολλοὺς Ίνδους, οἱ γονεῖς τοῦ Τζάπ Λάλ ἦταν περίεργοι. Έβλεπαν με ἀπορία τὰ γράμματα πὺ ἦταν ζωγραφισμένα στὰ σανίδια τοῦ κιβωτίου. Ἡ περιέργειά τους ἦταν μεγάλη, βλέποντας τὰ χρωματιστὰ χαρτιά. Τὰ ξεδίπλωναν με προσοχή. Ὁ Τζάπ Λάλ βρῆκε ἀνάμεσα στὰ χαρτιά τὴν ωραία χρωματιστὴ εἰκόνα πὺ εἶχε θάλει στο κιβώτιο ὁ Δημητράκης.

Πατέρας, μητέρα καὶ ὁ μικρὸς Τζάπ Λάλ με θαυμασμὸ έβλεπαν τὴν εἰκόνα, δὲν μπορούσαν ὅμως νὰ καταλάβουν, τί σημασία εἶχε.

—Πατέρᾱ, φώναξε ὁ Τζάπ Λάλ. «Αὐριο πὺ θὰ πᾶς σὴ δουλειά σου, πάρε μαζί σου τὴν εἰκόνα καὶ δείξε τὴν στον ἐπιστάτη σου. Ίσως ἐκεῖνος νὰ σοῦ πῇ τί εἶναι ἡ εἰκόνα αὐτή».

Ὁ Πατέρας τοῦ Τζάπ Λάλ δίστασε. Ἡξερε ὅτι ὁ ἐπιστάτης αὐτὲς τὶς ἡμέρες ἦταν νευριασμένος, γιατί τὸ μονάκριβό του

παιδι ἦταν ἀπὸ μέρες ἄρρωστο. Ὅλες οἱ προσευχὲς πὺ εἰναι στοὺς θεοὺς των δὲν εἶχαν φέρει ἀποτέλεσμα.

Ὁ μάγος - γιατρὸς τοῦ χωριοῦ τίποτα δὲν εἶχε κατορθώσει. Καὶ τὸ παιδι ὅσο περνούσαν οἱ μέρες χειρότερευε.

Ὁ πατέρας τοῦ Τζάπ Λάλ τοῦ ὑποσχέθηκε ὅτι θὰ ἔδειχνε τὴν εἰκόνα στον ἐπιστάτη του.

Τὴν ἄλλη μέρα ὁ ἐπιστάτης με περιέργεια κύτταζε τὴν εἰκόνα χωρὶς νὰ μπορῇ νὰ τὴν καταλάβῃ. Δὲν ἤξερε γράμματα για νὰ μπορέσῃ νὰ διαβάσῃ τί ἔγραφε κάτω ἀπὸ τὴν εἰκόνα. Έβλεπε θέβαια ἓνα νέο πλαγιασμένο σὲ ἓνα κουτί, ἴσως νὰ ἦταν ἄρρωστος καὶ γι' αὐτὸ τὸν ἴσως νὰ ἦταν ἄρρωστοι. Έβλεπε ἐσκήκωναν ἄλλοι ἄνθρωποι. Έβλεπε ἔναν ἄλλο ἄνθρωπο πὺ με τὸ χέρι του βόων ἄλλο ἄνθρωπο νὰ σηκωθῇ. Μὰ δὲν ἠθοῦσε τὸν ἄρρωστο νὰ καταλάβῃ τί ἀκριτοῦ ἦταν εὐκόλο νὰ καταλάβῃ τί ἀκριτῶς παρουσίαζε ἡ εἰκόνα αὐτή. Ἡ περιέργειά του μεγάλωσε. Σκέφθηκε ὅτι στο δικό του χωριὸ ἦταν ἓνας γέρος Ίνδος πὺ ἤξερε γράμματα. Αὐτὸς ὁ γέρος ὅταν ἦταν νέος εἶχε σχέσεις με λευκοὺς ἀνθρώπους καὶ ἴσως νὰ καταλάβαινε καλύτερα τὴν εἰκόνα πὺ σ' αὐτὴν ἦταν λευκοὶ ἄνθρωποι. Ὁ ἐπιστάτης ἔτρεξε στο χωριό. Βρῆκε τὸ γέρο Ίνδο καὶ τοῦ ἔδειξε τὴν εἰκόνα.

—ὦ! φώναξε ὁ γέρος. Καὶ ἄλλη φορὰ εἶδα μιὰ τέτοια εἰκόνα, στον ἱεραποστολικὸ σταθμὸ τῆς πολιτείας μας. Ὁ ἱεραπόστολος μοῦ εἶχε πῆ ὅτι ὁ ὀρθὸς ἄνθρωπος εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ Θεὸς τῶν Χριστιανῶν, ἐκείνον πὺ βοηθῇ, εἶναι ἓνα παλληκάρι πὺ πέθανε καὶ ὁ Χριστὸς τοῦ ἔδωσε πίσω τὴν ζωὴ του καὶ τὸ παρέδωσε ζωντανὸ πιά σὴν χαροκαμένη χήρα μητέρα του».

Ὁ ἐπιστάτης δὲν εἶπε τίποτα. Πῆρε πίσω τὴν εἰκόνα, με προσοχή τὴν ἔβαλε σὴν τσέπη του, χαιρέτησε τὸ γέρον Ίνδο καὶ ἔφυγε.

—Πές, Κύριε, στον ἱεραπόστολο, ὅτι ὁ ἐπιστάτης τοῦ χωριοῦ Γκέναλι θέλει νὰ τοῦ μιλήσῃ.

Σὲ λίγο ὁ ἱεραπόστολος παρουσιάστηκε. Ἡξερε πόσῃ μεγάλῃ ἔχθρα εἶχε για τοὺς χριστιανούς ὁ ἐπιστάτης τοῦ χωρι-

οῦ Γκέναλι. Γι' αὐτὸ ἀπόρησε ὅταν τοῦ εἶπαν ὅτι ὁ ἐπιστάτης αὐτὸς, εἶχε ἔλθει στον ἱεραποστολικὸ σταθμὸ καὶ τὸν ἔζητοῦσε.

Ὁ ἐπιστάτης δὲν ἔχασε καιρό. Έβγαλε ἀπὸ τὴν τσέπη του τὴν εἰκόνα, τὴν ἔδειξε στον ἱεραπόστολο καὶ τοῦ εἶπε, ὅτι τὸ μονάκριβό του παιδι ἦταν βαρεῖα ἄρρωστο, τόσο ἄρρωστο, ὅσο φαινόταν ὅτι ἦταν καὶ τὸ παλληκάρι τῆς εἰκόνας.

Ἄν ὁ ἱεραπόστολος θὰ μπορούσε νὰ κανονίσῃ ὥστε ὁ Θεὸς τῶν Χριστιανῶν νὰ κάνῃ καλὰ τὸ παιδι του, τότε ὁ ἱεραπόστολος ἐλεύθερα θὰ μπορούσε με τὴν ἄδεια τοῦ ἐπιστάτου νὰ ἐγκατασταθῇ στο χωριὸ Γκέναλι καὶ ἐκεῖ νὰ διδάσκῃ καὶ νὰ κηρύττῃ στοὺς Ίνδους τὴ χριστιανικὴ πίστη.

Ὁ ἱεραπόστολος με χαρὰ δέχθηκε τὴν πρότασι.

Ζήτησε νὰ φέρουν στον ἱεραποστολικὸ Σταθμὸ τὸ ἄρρωστο παιδι καὶ θὰ ἔκανε ὅ,τι μπορούσε για νὰ γίνῃ καλὰ, με φάρμακα, μὰ περισσότερο με τὴ δύναμι τοῦ Χριστοῦ.

«Μὰ, τοῦ εἶπεν, ἴσως νὰ μὴν εἶναι θέλημα τοῦ Θεοῦ νὰ γίνῃ καλὰ τὸ παιδι σου. Σὲ εἰδοποιῶ λοιπὸν, νὰ ἔχῃς ὑπ' ὄψιν σου κι' αὐτό».

Ὁ ἐπιστάτης δέχθηκε καὶ ἔφερε τὸ ἄρρωστο παιδι του στον ἱεραπόστολο, πὺ ἦταν καὶ καλὸς γιατρὸς. Θὰ περιποιόταν τὸ παιδι καὶ θὰ προσευχόταν στον Ἰησοῦ νὰ δώσῃ σ' αὐτὸ τὴν υγεία του.

Ὁ Δημητράκης ποτὲ δὲν ἔμαθε ὅτι ἡ εἰκόνα πὺ ἔστειλε στο Κατηχητικὸ Σχολεῖο τῶν Ίνδιων ἔγινε ἀφορμὴ ἓνα ὁλόκληρο χωριὸ νὰ πιστέψῃ στο Χριστό.

(Διασκευὴ ἀπὸ τὸ Ἀγγλικὸ)

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΠΡΟΣΕΥΧΕΣ ΜΕ ΣΤΙΧΟΥΣ

Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Πατέρα μου ,πὺ κατοικεῖς
στοὺς οὐρανοὺς ἀπάνω
στο πύρινο παλάτι Σου
πὺ με τὸ νοῦ δὲ φτάνω.

Δόσε σὲ μᾶς τὴ δύναμι
κάτω σὴ γῇ πὺ ζοῦμε
ἔργα καλὰ νὰ κάνουμε
νὰ Σὲ δοξολογοῦμε.

Ἄς βασιλεύῃ ἡ Χάρη Σου
καὶ τὸ ἅγιο θέλημά Σου
μ' εὐλάβεια καὶ με σεβασμὸ
νὰ λέμε τ' ὄνομά Σου.

Δόσε σὲ ὅλους σήμερα
τὴν ποθητὴ τροφή μας
για νὰ Σὲ ὑμνοῦμε πάντοτε
με πόθο σὴ ζωὴ μας.

Κι' ὅπως ἡμεῖς τὰ σφάλματα
τῶν ἄλλων συγχωροῦμε
τὸ ἴδιο κάνε καὶ σ' ἐμᾶς
για νὰ συγχωρηθοῦμε.

Στο δρόμο σου τὸ θεῖκό
σκέπε κι' ὡδήγησέ μας
καὶ ἀπὸ κακία καὶ πειρασμὸ
για πάντα λύτρωσέ μας.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΡΡΩΣΤΗ ΜΗΤΕΡΑ

Σὲ Σέ, μητέρα τοῦ Χριστοῦ
σὲ Σέ, γλυκεῖα Παρθένα,
με μᾶτια δακρυσμένα
τὸν πόνο μου θὰ πῶ.

Εἶναι ἡ μητέρα μου ἄρρωστη
μεροῦλες στο κρεβάτι
χωρὶς νὰ κλείσῃ μάτι
λυώνει στον πυρετό.

Κι' ἐγὼ τὸ ἄμοιρο παιδι
σὰ φύλλο μαραμμένο
κι' ἀπ' ἄνεμο δαρμένο
ἔδω κι' ἐκεῖ γυρνῶ.

Δὲν ἔχω ἄλλην σάν κι' αὐτὴ
γλυκὰ νὰ με κοιμίζῃ
στοργὴ νὰ μοῦ χαρίσῃ
καὶ κλαίω καὶ πονῶ.

Λυπήσου τὴν, Παρθένα μου
ἡ χάρη Σου ἄς τὴ γιάνη
δὲ θέλω νὰ πεθάνῃ
καὶ νὰ τὴ χωριστῶ.

Καὶ πάντα σὴν εἰκόνα Σου
μ' εὐλαβικὸ χεράκι
θ' ἀνάβω ἓνα κεράκι
καὶ θὰ σ' εὐχαριστῶ.

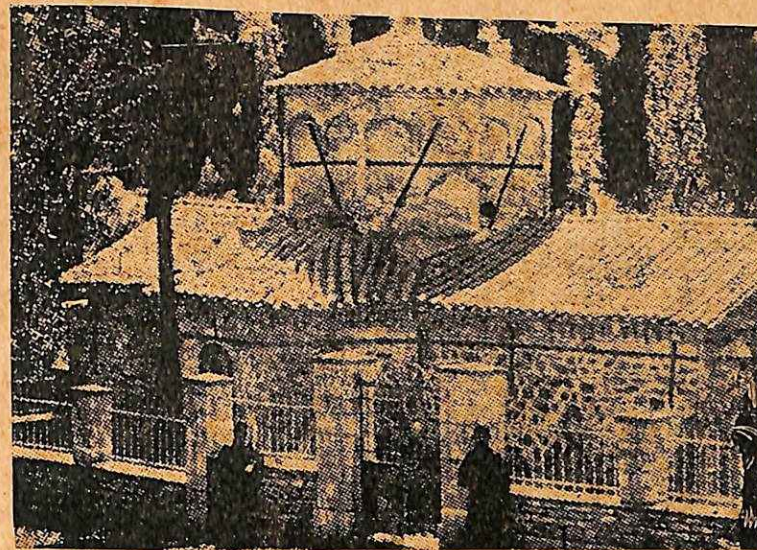
(Ἀπὸ τὶς «Παιδικὲς προσευχὲς» Δ. ΦΛΕΓΓΑ)

Ἡ αἶθουσα κηρυγμάτων μετὰ τὴν ὡραία ἐκκλησίαν τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς. Ἔργον τοῦ Χριστιανικοῦ Συλλόγου Σερρῶν ποὺ μετὰ τὴν πρωτοβουλία τῶν κυρίων Κύρου, Ἰωακείμιδου, Τριανταφυλλίδου κλπ. προσφέρει πολυτίμους ὑπηρεσίας καὶ προκαλεῖ μιμητὰς εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς μορφώσεως καὶ τῆς φιλανθρωπίας.

ΑΠΟ ΤΟ ΑΡΣΑΚΕΙΟΝ ΨΥΧΙΚΟΝ
Ὅμαδες Ἀρσακειάδων φοιτητριῶν τῆς Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας
κατὰ τὴν ὥραν τῶν ἀσκήσεων.

Ὁ ἱστορικὸς ναὸς τῆς Ἁγίας Λαύρας.

Ἐνα κομμάτι τῆς ἱστορικῆς λίμνης τῶν Ἰωαννίνων μετὰ τὰ ἄλλα
παραλίμνια μέρη.

ΑΝΤΙ ΔΙΗΓΗΜΑΤΟΣ

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΑΔΕΛΦΕΣ

Ήταν άνοιξις. Τὸ κάθε δενδράκι εἶχε στολισθῇ μὲ τὰ ὠραιότερα λουλούδια. Ἡ φύσις παρουσίαζε ὅλο τὸ σφρίγος τῆς νεανικῆς ὁρμῆς, ὁ οὐρανὸς κατακάθαρος καὶ μόνο λίγα λευκὰ συννεφάκια ταξίδευαν ἀνάλαφρα.

Πήγανε στὸ σκιερὸ δάσος τρεῖς κόρες, ποὺ τὸ πρόσωπό τους ἔλαμπε σὰν τὸν ἥλιο, τὰ φορέματα κατάλευκα ἀστραφταν στὸ φῶς τοῦ ἡλίου, καὶ στὸ κεφάλι φοροῦσαν στεφάνια ἀπὸ λουλούδια. Φαίνονταν εὐχαριστημένες καὶ ἔπαιζαν μὲ τ' ἄνθη καὶ μὲ τὰ πουλιά τοῦ λόγγου.

Στὸ μέτωπό τους ἦταν γραμμένη ὅλη ἡ μεγαλοπρέπεια καὶ ἡ ἀπλότης. Βάδιζαν ἀνάμεσα στοὺς ἀνθισμένους θάμνους. Φθάνοντας σὲ μιὰ ψηλὴ κορφοῦλα στάθηκαν καὶ οἱ τρεῖς καὶ κύτταζαν τριγύρω. Τὸ θέαμα τῆς φύσεως ἦταν ὠραῖο.

Σὲ μιὰ στιγμή ἔφθασε στ' αὐτιά τους μιὰ βοή, βοή φρίκης καὶ ἀγωνίας. Οἱ ἄνθρωποι κήρυξαν τὸν πόλεμο ἀναμεταξύ τους.

Ἀπεφάσισαν καὶ αἱ τρεῖς νὰ σώσουν τοὺς ἀνθρώπους.

Καὶ ἔτσι ἡ Εἰρήνη, ἡ Ἀρετὴ καὶ ἡ Ἀγάπη, ἔτσι τὶς ὠνόμαζαν, ξεκίνησαν ἀποφασισμένες νὰ συγκατοικήσουν μὲ τοὺς ἀνθρώπους. Οἱ εὐγενικὲς μορφὲς φιλοξενήθηκαν σὲ φτωχικὲς καλύβες καὶ σὲ καλλιμάρμαρα παλάτια, γιατί οἱ ἄνθρωποι βρῆκαν τὴν γαλήνη μπροστὰ στὶς τρεῖς βασιλοπούλες.

Ἡ Εἰρήνη ἔστησε τὸ παλάτι τῆς μέσα στὶς πολιτεῖες τῶν ἀνθρώπων καὶ τὰ φτωχοκάλυβα μεταμορφώθηκαν σὲ μεγαλοπρεπῆ κτίρια. Πελέκησαν τοὺς κορμούς τῶν δένδρων καὶ ἔφτιασαν γοργοτάξιδα καράβια καὶ ἔσχισαν τὶς θάλασσες καὶ ἤλθαν σὲ ἄλλες χῶρες, ἔκτισαν νέες πόλεις στὶς ἀκρογιαλιὲς γαλαζίων κόλπων, στὶς ὠραῖες ἀκροποταμιές. Ἡ Ἀρετὴ καὶ ἡ Ἀγάπη ἔγιναν στενοὶ φίλοι μὲ τοὺς ἀνθρώπους. Μιὰν αὐγὴ ἡ Βασίλισσα Εἰρήνη γέννησε ἕνα ξανθὸ ἀγοράκι καὶ μιὰ ὠραία κοπελίτσα. Τὸν Πολιτισμὸ καὶ τὴν Ἐπιστήμη.

Ὁλόκληρο τὸ παλάτι σείεται ἀπὸ

κόσμο ποὺ ἦρθαν νὰ χαιρετήσουν τοὺς νεοὺς ἀναγεννητὰς τους, αὐτοὶ θὰ ξεχώριζαν τοὺς ἀνθρώπους σὲ ἀνώτερη θάμινδα ἀπὸ τὰ ἄλλα ὄντα, δὲν ἄργησαν καὶ αὐτοὶ νὰ δείξουν τοὺς ἐκχύμους καρπούς των.

Ὁ Πολιτισμὸς διδάσκει στοὺς ἀνθρώπους τὶς τέχνες καὶ τὰ γράμματα. Ἡ Ἐπιστήμη ἐξυψώνει τὸν νοῦν των καὶ βελτιώνει τὴν ζωὴν τῶν ἀνθρώπων. Μαζὶ μὲ τὴν Ἐπιστήμη σχίζει τὰ πέλαγα, τὶς πεδιάδες, μαζὶ καὶ οἱ δυὸ ἀναβαίνουν στὸν ἄερα.

Ὁ ποιητὴς στεφανώνει τὴν Εἰρήνη μὲ τοὺς ἀνθούς τοῦ πνεύματός των. Οἱ καλλιτέχναι κοσμοῦν τὰς πόλεις των μὲ ἀγάλματα καὶ μνημεῖα. Χίλιες δυὸ κόρες ἐργάζονται στὸ παλάτι τῆς Βασίλισσας νὰ τῆς κεντήσουν τὸ φόρεμά της, τὸν οὐρανὸ μὲ τ' ἄστρα, τὸν ἥλιο καὶ τὸ φεγγάρι καὶ τὴ γῆ μὲ τὶς θάλασσες μὲ τὰ καράβια καὶ τὰ βουνὰ μὲ τὰ λουλούδια. Ἀπ' τὸ στεφανωμένο κεφάλι, κρέμεται χρυσοὺς πέπλος ποὺ σκεπάζονται ὅλες οἱ πολιτεῖες τῶν ἀνθρώπων.

Καὶ μέσα ἀπ' τὸ ἀνάκτορο τῆς Εἰρήνης ἀνατέλλει ὁ χρυσοὺς αἰὼν.

Ὁ ἄρχων τοῦ πολέμου μὲ τὴν σύντροφό του τὴν Κακία περιπλανώμενοι ἀνάμεσα στὰ βουνὰ καὶ τοὺς κάμπους, ἀφοῦ δὲν μπόρεσαν νὰ κυριέψουν τὶς ἁθῶες καρδιὲς τῶν πουλιῶν καὶ τῶν ἀγριμιῶν τοῦ λόγγου, ἐστράφησαν κατὰ τῶν ἀνθρώπων. Βλέποντας τὴν πρόοδό τους ἀπεφάσισαν νὰ κατακτήσουν τὰ λογικὰ ὄντα, εἰσβάλλουν στὶς πολιτεῖες καὶ ὀρχίζονται ἡ τρομερὰ πάλη τῆς Κακίας κατὰ τῆς Ἀρετῆς καὶ ὁ Φθόνος μὲ τὴν Ἀγάπη, κατησχυμένοι καὶ οἱ δυὸ τρέχουν στὸ παλάτι τῆς Εἰρήνης. Κάθονται στὸ χρυσὸ θρόνο τῆς. «Βασίλισσά μου, φωνάζουν καὶ οἱ δυὸ, οἱ ἄνθρωποι ζητοῦν τὴν καταδίκη μας. Τὸ στεφάνι ποὺ σοῦ ἔπλεξαν θέλουν νὰ σοῦ τὸ καθαιρέσουν, ὁ ἄρχων τοῦ Πολέμου κατέκτησε τοὺς ἀνθρώπους».

Ἡ Εἰρήνη σηκώνεται ἀπ' τὸ θρόνο τῆς βγάζει τὸ χρυσοστέφανο, τὸ ἀφήνει κάτω στὸ βῆμα καὶ μὲ δακρυσμένα τὰ μά-

τια, μὲ ξέπλεκα τὰ μαλλιά ριγμένα στὶς πλάτες, λέει πρὸς τὰ ὀργιάζοντα πλήθη. «Ἀγαπητά μου παιδιά, μὴ πλανᾶσθε. Ἐγὼ εἰμαι ἡ εὐτυχία τοῦ κόσμου, μὴ ζητᾶτε χῶρας ὀνειρώδεις καὶ μὲ θεωρεῖτε ὡς ἐχθρό σας. Μόνος ἐχθρός σας εἶνε ὁ ἴδιος ὁ ἑαυτὸ σας. Καταστρέψετε τοὺς καρπούς ποὺ ἐργάσθηκα ἐγὼ γι' αὐτοὺς καὶ πάνω ἀπ' αὐτὰ τὰ ἐρείπια θὰ στήση τὸ θρόνο τοῦ Ὁ Πόλεμος».

Νικημένες καὶ οἱ τρεῖς ἐγκαταλείπουν τοὺς ἀνθρώπους καὶ μὲ δάκρυα στὰ μάτια φεύγουν μακριὰ, πέταξαν μὲ τὰ ματωμένα φτερά τους πίσω ἀπ' τὰ σύννεφα σὲ ἄλλους οὐρανοὺς.

Ἡ Βουκέντρα τοῦ ζευγολάτη, γίνεται φαρμακερὸ θέλος καὶ ἐκεῖ ποὺ ἀντηχοῦσε τὸ σφυρὶ τοῦ καλλιτέχνη, θροντᾷ τὸ τουφεκίδι, τὸ τραγοῦδι τῆς κόρης τοῦ ἀργαλειοῦ γίνεται φοβερὸ κλάμμα. Ὁ ἄρχων τοῦ πολέμου στήνει τὸ θρόνο τοῦ ἀπὸ σωροὺς πτωμάτων ἀπάνω ἀπὸ τὰ ἐρείπια τῶν μεγάρων καὶ ἡ Ἥθῃ τῆς κακίας τὸν κερνᾷ γιὰ νέκταρ ἀνθρώπινο αἷμα. Εὐχαριστημένος ὁ Πόλεμος, γεύεται τὴ θυσία τῶν καιομένων ἐρειπίων καὶ τέρπεται ἀντὶ ἀπὸ μουσικὴ ἀπὸ τοὺς κλαυθμούς τῶν ὀδυρομένων μητέρων. Ὁ ἥλιος ποὺ ὡς θεατὴς τόσα χρόνια ἔβλεπε τὸν αἰμοβόρο δικτάτορα νὰ κυριαρχῇ στοὺς ἀνθρώπους, ἔκρυψε τὸ πρόσωπό του πίσω ἀπὸ βαρεῖα σύννεφα, γιὰ νὰ μὴν ἀντικρύσῃ τὸ θέαμα τῆς ἀνθρωποσφαγῆς.

Πάλαισαν χρόνια καὶ χρόνια, ἀπόκαμαν πλέον καὶ τώρα ζητοῦσαν τὴν προστασία τῆς Εἰρήνης.

Οἱ τρεῖς βασιλοπούλες περιπλανώμενες θυμῆθηκαν τοὺς ἀνθρώπους καὶ θέλησαν νὰ κάνουν τὴν ὑστατὴ προσπάθεια γι' αὐτοὺς καὶ τώρα ἄρχισαν νὰ ἀραιοῦν τὰ σύννεφα καὶ φάνηκαν οἱ τρεῖς ἀδελφές νὰ πετοῦν ἀνάλαφρα. Κατέβηκαν πρὸς τοὺς ἀνθρώπους. Οὐράνιο φῶς ἔχυναν οἱ εὐγενικὲς μορφὲς των στὴ σκοτεινὴ ἀνθρωπότητα!

Περπατοῦσαν καὶ οἱ τρεῖς πάνω ἀπ' τὶς ἐρειπωμένες πόλεις. Στὸ ἀντίκρυσμά τους οἱ ἄνθρωποι ἔτρεξαν καὶ ἔπεσαν γονατιστοὶ μπροστὰ τους, οἱ μητέρες

χύσανε τὰ μύρα, στὰ πόδια τῆς Εἰρήνης καὶ τὰ ἐσκούπισαν μὲ τὶς τρίχες τῆς κεφαλῆς των καὶ μὲ δακρυσμένα τὰ μάτια ἔδωσαν τὸ καρδιακὸ φιλή. Ὁρκίστηκαν πὼς δὲν θὰ τὴν ξαναπικράνουν.

Νικημένος τώρα ὁ Πόλεμος φεύγει ἀφήνοντας πίσω του τὰ ἐρείπια τῆς ἡγεμονίας του καὶ ἡ Κακία ντροπιασμένη ἀπ' τὴν Ἀρετὴ ἀφήνει τὶς καρδιὲς τῶν ἀνθρώπων.

Πάνω ἀπ' τὰ καπνίζοντα ἐρείπια ἀναστήνεται ὁ θαμμένος Πολιτισμὸς καὶ ἡ Ἐπιστήμη, σηκώθηκε ἡ Βουκέντρα τοῦ ζευγολάτη καὶ πάλι. Ἀντηχεῖ τὸ σφυρὶ τοῦ τεχνίτη στὸ ἐργαστήρι, ἡ κόρη τραγουδεῖ σὰν νεράιδα στὸν ἀργαλειό της καὶ στὶς βουνοπλαγιὲς τὸ σουράβλι τοῦ Βοσκοῦ δίδει τὸ πρῶνὸ ζύπνημα στὸν κόσμο τοῦ λόγγου καὶ πίσω ἀπ' τὶς κορυφογραμμὲς τῶν βουνῶν ἀνατέλλει τὸ φῶς τοῦ ἡλίου, ποὺ τώρα παιγνιδίζει στὰ μάρμαρα τῶν λευκῶν κτιρίων. Οἱ τρεῖς ἀδελφές παρθένες, ἡ Εἰρήνη, ἡ Ἀρετὴ καὶ ἡ Ἀγάπη, σέρνουν πρῶτες τὸ χορὸ στὸ λαμπρὸ πανηγύρι.

Α. ΤΣΙΚΡΙΚΑΣ

ΠΑΙΔΙΚΑ ΕΚΛΕΚΤΑ ΒΙΒΛΙΑ

ΤΑ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Εἶναι ἕνα ὠραῖο καὶ κομψὸ βιβλίον διηγημάτων τῆς συνεργασίας μας διδὸς ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΛΙΝΑΡΔΑΚΗ. Εἶναι ἡ ὠραιότερα ἀνθοδέσμη τῶν Χριστιανικῶν διηγημάτων, μοναδικὴ εἰς τὸ εἶδος τῆς, ποὺ πρώτη φορὰ κυκλοφορεῖ εἰς τὸ Ἑλληνικὸ κοινόν. Ἰδοὺ μερικὰ ἀπὸ τὰ περιεχόμενά του:

Ὁ Χριστὸς καὶ οἱ φίλοι του.

Ἡ προσευχὴ τοῦ μικροῦ στοῦ Χριστοῦ, ποίημα. Τὸ θαῦμα τοῦ μικροῦ Θεοῦ στὴ λίμνη.

Ὁ Θεὸς ἔρχεται.

Μέσα στὴ σπηλιά.

Μιὰ ἐπιστολὴ στοῦ Χριστοῦ.

Ἡ τελευταία νύχτα τοῦ Ἰουδα.

Ὁ κόσμος ποὺ ἐθρήνησε τὸ Θεόν.

Ἡ προσευχὴ τῶν λουλουδιῶν κλπ.

Δὲν πρέπει νὰ μείνῃ κανένα παιδάκι χωρὶς νὰ τὸ ἀγοράσῃ. Εἶναι τὸ καλύτερο δῶρο ποὺ μπορεῖτε νὰ κάμετε στοὺς φίλους σας καὶ τὸ ὠραιότερο ἀνάγνωσμα γιὰ κατηχητικὰ σχολεῖα καὶ πολῦτιμο βοήθημα.

Τιμᾶται δραχ. 15, καὶ πωλεῖται στὰ Γραφεῖα μας. Ταχυδρομικὰ δραχμ. 2.

Τὰ λουλούδια τοῦ Χριστοῦ εἶναι τὸ καλύτερο καὶ ὠραιότερο δῶρο γιὰ τοὺς φίλους σας.

ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ

ΤΟ ΠΑΙΓΝΙΔΙ ΚΑΙ Η ΕΡΓΑΣΙΑ

«Τὸ ἄνθος τῆς ἐνεργείας εἶν' ἡ εὐχαρίστησις».
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ

«Ὅταν ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ξεκίνησε γιὰ τὴν κατακτησι τοῦ κοσμοῦ υγαινοντάς ἀπὸ τῆ ζωώου του καταστάσι κι' ἄρχισε νὰ ξαστερώνη μέσα του ἡ σκοτεινισμένη του διάνοια καὶ τὸ εἶναι του ξυπνώντας σχημάτιζε τὴ συνειδήσι, ἕνα φῶς ἀμυδρὸ—μὰ πόσο ἦταν θερμὸ—τοῦ φώτιζε τὸν δρόμο. Τὸ συναίσθημα. Αὐτὸ τὸν ὠδηγοῦσε στὴν πορεία του, μὴ ἀφίνοντάς τον στιγμὴ ν' ἀναπαυθῇ. Αἰώνια τάραζε τὰ στήθια του. Αἰώνια καὶ τὸ κύμα τῆς θάλασσας ταραζεται. Καὶ προχωροῦσε ὁ ἄνθρωπος ἀδιάκοπα χωρὶς νὰ εὐχαριστείται ἀπ' τὶς καινούργιες ὠμορφίαις π' ἀντίκρυζε στὴν κάθε κορυφῇ τῆς δυσκολοπάτητης, ποὺ ἔφθανε ἀχόρταγος, βρίσκοντας τιποτένια κάθε ἀλήθεια κι' ἄς εἶχε κάμει ἀμέτρητες θυσίες γιὰ τὴν ἀπόκτησί της. Ζῶντας μετέβαλλε ἀκατάπαυστα τὶς ζωτικὲς δυνάμεις του σ' ἐνέργεια. Κι' αὐτὴν ἀκολουθοῦσε πιστὰ τὸ συναίσθημα, ἡ χαρὰ κι' ἡ λύπη, ποὺ ἀπ' τὰ χρόνια τὰ παλὰ πάντα συντροφευμένες ζοῦσαν, καὶ παίρναν κάθε μιά, μετὰ τῆ σειράς της, τὴ θέσι της, στ' ἀνθρώπινα τὰ στήθια.

Κι' ὅσο ζοῦσε ὁ ἄνθρωπος, ξυπνοῦσαν μέσα του κι' ἄλλες ἐνέργειες, ἀνώτερες, καὶ πὰς δὲν τοῦ ἀρκοῦσαν οἱ ζωικὲς του λειτουργίες. Τὸ σῶμα του ἦτο ἀνίκανο γιὰ νὰ τοῦ δώσῃ τὴν ἀνέκφραστη χαρὰ, ποὺ ὁλημερὶς ποθοῦσε, κι' ὅσο δυνάμωνε μετὰ τὴν ἐνέργεια ἡ ἀτομικότης του, τόσο ἀναβε μέσα του ἡ λαχτάρα. Ἄρα γε θὰ τοῦ δοθῇ νὰ νοιώσῃ τὴν ὑπέροχη χαρὰ;

Κι' ἡ μέρα ἔφθασε, κι' αἰσθάνθηκε ὁ ἄνθρωπος τὸν ἑαυτὸ του ἀληθινὰ ἡμίθεο... Τὰ σκοτάδια μέσα του εἶχαν τραβηχθῇ, διωγμένα ἀπὸ ἕνα φῶς ὑπέρλαμπρο, τὴ σκέψι, καὶ τότε νοιώθοντας ὁ ἄνθρωπος τὸ ἀνώτερό του εἶναι, τὸ καθ' αὐτὸ ἀνθρώπινο, νὰ ἐνεργῇ, κατάλαβε τὴν θεία του προέλευσι, καὶ αἰσθάνθηκε τὴν ὑπέρτερη χαρὰ. Ἀρμονικὰ ἀνέπτυξε ὅλες του τὶς δυνάμεις κι' ἦταν ἡ δραστηριότης του αὐτὴ ἀτέλειωτη πηγὴ χαρᾶς!...

ΖΩΗΣ ΦΡΑΓΚΟΥ

Ἀβίαστα, ἀκολουθώντας τὴν φύσι του, μ' εὐκολία κι' εὐχαρίστησι ἐνεργοῦσε, δημιουργώντας τὸ ὠραῖο, βρίσκοντας τὸ ἀληθινὸ καὶ πάντοτε προχωρώντας στὴν τελειοποίησι.

Πόσο νὰ ἔζησε ἄρα γε ὁ ἄνθρωπος ἐπὶ ἐλεύθερα, εὐτυχισμένος; Χιλιάδες χρόνια; Στιγμὴ εἶνε γιὰ τὴ ζωὴ. Πόσο νὰ θάσταξε ἡ εὐδαιμονία του;

Σκυμμένοι οἱ ἄνθρωποι σήμερα ἀνόμεκτα ἐργάζονται, σκλάβοι, δεμένοι στὴ δουλειᾷ σκέπτονται μ' ἀναστεναγμὸ πῶς εἶνε ἀλήθεια τὰ λόγια τῆς Γραφῆς, καὶ μετὰ τὸν κόπο τους βγάζουν τὸ ψωμί τους. Γιατὶ στεῖρεισε ἀπὸ μέσα τους ἡ ἀνεξάντλητη πηγὴ τῆς χαρᾶς; Γιατὶ οἱ ἐνέργειές τους δὲν τοὺς δίνουν πὰς τὴν ἡδονή; Χωρίστηκε ἡ ζωὴ σὲ ἐργασία καὶ διασκέδασι, μοιράστηκε ἡ ἐνέργεια. Ὡρες πολλὰς, χρόνια ὁ ἄνθρωπος ἀγχομαχώντας ξοδεύει μιὰ δραστηριότητα χωρὶς χαρὰ—ἐργάζεται—κι' ὅστετα πάλι προσπαθεῖ γιὰ λίγο νὰ χαρῇ σπαταλώντας ἀσκοπα τὶς ὑπόλοιπές του ἐνέργειες, τὶς ταπεινὰς—τώρα διασκεδίζει. Κι' ὅσο ἡ ἐνέργεια ἡ ἀνθρώπινη χωρίζεται σὲ ἐργασία καὶ διασκέδασι, τόσο δὲν ἔχει πὰς καμμιὰ ἀξία γιὰ τὴ ζωὴ. Μήπως μπορεῖ νὰ μοιρασθῇ τὸ ἄτομο; Εἶνε ἀδύνατο νὰ αἰσθανθῇ ὁ ἄνθρωπος τέλεια τὴν ἡδονὴ τῆς δραστηριότητος. ἂν δὲν ἀφοσιώνεται ὁλότελα στὴν πράξι του, εἴτε ἐργασία, εἴτε διασκέδασι αὐτὴ κι' ἂν λέγεται. Γι' αὐτὸ, νευρόσπαστα οἱ σημερινοὶ ἄνθρωποι, πάντα ἄτονα περνούν τὴ ζωὴ. Ἀλλοτε κυνηγώντας τὴν εὐτυχία στὴ δουλειᾷ, κι' ἄλλοτε πάλι ἀποθαρρημένοι στὴ διασκέδασι. Μὰ μάταια!...

Μονάχα ὁ ἐρευνητὴς τοῦ Ὁράιου καὶ τοῦ Ἀληθινοῦ, ὁ καλλιτέχνης καὶ ὁ σοφὸς, μένουν ἀκόμα ἄτομα μ' ἀκέραια προσωπικότητα, μέσα στὴ γενικὴ ἀποσύνθεσι. Ἄς διαβαίνουν οἱ σκλάβοι ἀπὸ τὸ πλάϊ τους λαχανισμένοι, ἄλλοι ἀπὸ τὴν καταδίωξι τοῦ κέρδους, κι' ἄλ-

λοι ἀπὸ τὴ διασκέδασι. Αὐτοὶ, ἂν καὶ βρίσκονται στὸν κόσμον τὸν πραγματικόν, ζοῦν μακριὰ ἀπὸ τὶς ἀσχήμες του. Ὁ σκοπὸς ποὺ ἔδωσαν στὸ ὄνομα τους, ἡ ὠραιότης κ' ἡ ἀλήθεια—σκοπὸς ποὺ διάλεξαν ὄχι γιὰ ὕλικές ὠφέλειες ἢ μάταιες δόξαι, μὰ γιὰτὶ δὲν μπορούσαν νὰ ζήσουν χωρὶς αὐτὸν, γιὰτὶ αὐτὸς μονάχα ἀπαντοῦσε τὴν ἐσωτερικὴ ἀνάγκη τοῦ εἶναι τους καὶ ἐργάζονται λέγοντας, ὅπως ὁ Ἰψεν: «Θεέ μου, τί ὠμορφος ποὺ εἶν' ὁ κόσμος! Τί εὐτυχία ἡ ἐργασία! Ἡ ζωὴ ὅλη μοῦ εἶνε ἕνα παιχνίδι!»

Κι' ἀποροφημένοι καθὼς εἶνε ἀπ' τὴν ἀναζήτησι ἐξυπνώνονται ἄκοπα χωρὶς κι' αὐτοὶ νὰ νοιώθουν, δοκιμάζοντας τὴν ὑπέρτερη χαρὰ τοῦ ἀνθρώπου, ποὺ δημιουργεῖ, χρησιμοποιώντας ὅλες του τὶς δυνάμεις.

Ἡ ζωὴ τους εἶνε μιὰ ἀτέλειωτη εὐχαρίστησι, κ' ἡ δύναμις αὐτὴ τροφοδοτεῖ μετὰ τὴν θερμὴ τῆς τῆς ἐνέργειας, τὴν αὐξάνει καὶ τὴν τελειοποιεῖ καὶ δὲν ὑπάρχει πὰς τίποτε, ποὺ ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς νὰ μὴν μπορῇ νὰ κάμῃ.

Ὅμοια καὶ τὸ παιδί. Ὅταν παίξῃ, ζῇ μιὰ ἀνώτερη ζωὴ. Ἀφωσιωμένο στὸ παιχνίδι τοῦ προσπαθεῖ νὰ ἐπιτύχῃ τὸν σκοπὸ ποὺ ἔταξε καὶ δημιουργεῖ, σὰν τὸν σοφὸ καὶ σὰν τὸν ποιητὴ, λησιμονώντας ὅλα τὰ γύρω του. Τὸ σκοπὸ τοῦ παιδιδοῦ τοῦ τὸν διάλεξε ἐλεύθερα σύμφωνα μετὰ τὴν κλίσιν του καὶ τὴν ἀνάγκη τῆς στιγμῆς ποὺ ζῇ. Γι' αὐτὸ τὸ σῶμα καὶ τὸ πνεῦμα του δυνάμωνον ἀπ' αὐτὴ τὴν ἐνέργεια, καὶ γι' αὐτὸ ἡ ψυχὴ του γεμίζει ἀπὸ ἀδόλη χαρὰ.

Ὡς ἄσκησι προπαρασκευαστικὴ γιὰ τὴ σοβαρὰ ζωὴ ἐξηγεῖ τὸ παιχνίδι ὁ Γερμανὸς ψυχολόγος Karl Croos, ἀφοῦ προσεκτικὰ μελέτησε τὸ παιχνίδι τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ζώων, θέλοντας νὰ καταλάβῃ τὴ βιολογικὴ τους σημασία «γιατὶ στὴ στιγμὴ τῆς γεννήσεως τὰ περισσότερα ἐνστικτὰ δὲν εἶνε ἄρκετὰ ἀνεπτυγμένα, ἰδίως τὰ ἀνώτερα ζῶα καὶ στὸν ἄνθρωπον, γιὰ νὰ ἐκτελέσουν ἀμέσως τὴν ἀποστολή τους, κι' ἔχουν ἀνάγκη ν' ἀσκηθοῦν καὶ νὰ τελειοποιη-

θοῦν μετὰ νέες ἀποκτήσεις». Κι' ἄλλοῦ προσθέτει: «Τὸ ζῶον δὲν παίζει, γιὰτὶ εἶνε νέον, ἀλλὰ εἶνε νέον γιὰτὶ ἔχει ἀνάγκη νὰ παίζει».

Καὶ ὁ Carr, ἄλλος ψυχολόγος, συμπληρώνοντας τὴν γνώμη τοῦ Croos γράφει: «Τὸ παιχνίδι εἶνε διεγερτικὸ τῆς αὐξήσεως, γιὰτὶ οἱ παράγοντες, ποὺ ὠθοῦν τὸ σῶμα πρὸς ἀνάπτυξι δὲν εὐρίσκονται ὅλοι εἰς τὸ κύτταρον, ποὺ δίδει τὴ ζωὴ στὸ ὄν. Πολλοὶ προέρχονται ἀπὸ τὸν ἐξωτερικὸν κόσμον. Παίζοντας τὸ παιδί δυνάμωνει καὶ τελειοποιεῖ τὰ μέλη τοῦ σώματός του, τὰ ὄργανά του καὶ κυρίως τὸ νευρικὸ του σύστημα».

Τὸ γερὸ παιδικὸ σῶμα ἀνατριχιάζει μετὰ μιὰ δυνατὴ δύναμι χαρᾶς καὶ θριαμβευτικὰ ἀσχολεῖται στὴ ζωὴ. Μὴ γνωρίζοντας τὸ παιδί μήτε κόπο, μήτε τεμπελιά, παρὰ μονάχα τὸ παιχνίδι, τοῦ φαίνεται πῶς δὲν ὑπάρχει τίποτε, ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ μ' εὐκολία κ' εὐχαρίστησι.

Κι' ὅταν μεγαλώσῃ καὶ γίνῃ ἐφηβος, καὶ τότε τὸ παιχνίδι τοῦ εἶνε ἀπαραιτήτο, γιὰτὶ δίδει στὸν ἐφηβὸ τὴν εὐκαιρία νὰ διοχετεύῃ μ' αὐτὸ τὶς συγκινήσεις του, ποὺ πρόωρες γιὰ τὴν ἡλικία του, θὰ ἦσαν καταστρεπτικὲς γιὰ τὸ ἄτομό του ἢ βλαβερὲς στὴν κοινωνία.

Καὶ μήπως στὸ παιχνίδι δὲν καταφεύγουν καὶ οἱ μεγάλοι γιὰ νὰ ξεφύγουν τὴν πραγματικότητα; Μετὰ τὸ θέατρο, τὴν ὄνειροπόλησι, τὸ μυθιστόρημα, τί ἄλλο κάμνουν παρὰ ἱκανοποιοῦν ἀπραγματοποίητες ἀνάγκες, ποὺ εἴτε τὸ περιβάλλον, εἴτε οἱ ἴδιοι δὲν ἐπιτρέπουν στὸν ἑαυτὸ τους;

Γονεῖς, κυττάξτε γύρω σας, στὰ νηπιαγωγεία, στὰ σχολεία, στοὺς ἀγρούς, στὰ ἐργοστάσια, στὰ μαγαζιά. Ποιὸς ἀπὸ μᾶς ἔχει τὴν τύχη νὰ κάμνῃ ἐντελὼς ὅ,τι ἐπιθυμοῦσε; Καὶ ἐν τούτοις, εἶνε ἀνθρώπινο δικαίωμα νὰ ζῇ κάθε ἄνθρωπος τὴν πραγματικὴν του τὴ ζωὴ. Κι' ἂν σεῖς εἰσθε ἀνίκανοι νὰ σπάσετε τὰ δεσμά σας, ἀφήστε τοῦλάχιστον τὰ παιδιὰ νὰ ζήσουν ὁλόκληρη τὴν παιδικὴ ζωὴ τους. Ἀφήστε τα νὰ ἐνεργήσουν σύμφωνα μ' ὅ,τι ἔχουν πραγματικὴ κλίσιν, εἴτε παίζουν, εἴτε ἐργάζονται.

ΖΩΗ ΦΡΑΓΚΟΥ

Καταστροφή

ΑΡΝΙ ΓΙΟΥΒΕΤΣΙ ΠΑΣΤΑ

Παίρνουμε μια όκτ κρέας (για 7-8 άτομα). Βούτυρο ανάλογο, 300 δράμια πάστα. Αφού πλύνουμε το κρέας, το κόβουμε σε κομμάτια (μερίδες), το θάζουμε σ' ένα πήλινο ταψί (γιουβέτσι) του ρίχνουμε ανάλογο βούτυρο, αλάτι, πιπέρι, ντομάτα φρέσκη ή κονσέρβα και το θάζουμε στο φούρνο. Όταν το κρέας ψηθεί, το θγάζουμε από το γιουβέτσι, μέσα στο οποίο ρίχνουμε ζουμί από κρέας, το ξαναθάζουμε στο φούρνο και όταν πάρη θράση, τότε ρίχνουμε την πάστα με λίγες ακόμα ντομάτες. Η σάλτσα πρέπει να είναι τόση, ώστε να σκεπάζεται η πάστα. Όταν πλησιάσει να τραθήξει το ζουμί, τότε ρίχνουμε το κρέας, παίρνει ακόμα λίγες θράσεις και το κατεθάζουμε, ζεματίζουμε έπειτα λίγο βούτυρο και το περιχύνουμε.

ΨΑΡΙ ΣΧΑΡΑΣ

Τα καταλληλότερα ψάρια για ψήσιμο της σχάρας είναι τα μπαρμπούνια (τά οποία τότε δεν ξελεπίζουμε), οίτσι-πούρες και το μαγιάτικο. Ετοιμάζουμε τα ψάρια όπως συνήθως, θάζουμε τη σχάρα στη φωτιά να ζεσταθεί, την αλείφουμε λάδι με λεμονόκουπα και θάζουμε σ' αυτήν το ψάρι να ψηθεί σε μετρία φωτιά για να μη καίη απ' έξω και μείνει άψητο

μέσα. Σε βαθύ πιάτο κτυπούμε λάδι και λεμόνι, τρυπούμε το ένα τέταρτο ενός λεμονιού στυμένου με το πηρούνι και περιβρέχουμε μ' αυτή τη σάλτσα από καιρό σε καιρό το ψάρι. Όταν θέλουμε να το γυρίσουμε για να ψηθεί από την άλλη πλευρά, θάζουμε μια πιατέλα στο ψημένο ψάρι, αναποδογυρίζουμε τη σχάρα κι έτσι μένει το ψάρι με την άψητη πλευρά πάνω στην πιατέλα, το κυλούμε τότε με προσοχή στη σχάρα και εξακολουθούμε το ψήσιμο. Όταν το ψάρι είναι έτοιμο, το σερβίρουμε σε μακρουλή πιατέλα και το περιχύνουμε με την υπόλοιπη σάλτσα, με την οποία το θρέχουμε. Προσφέρουμε μαζί οποιαδήποτε σαλάτα ωμή ή θρασμένη.

ΣΟΥΠΑ ΜΕ ΛΑΧΑΝΟ

Κόβουμε το κοτσάνι από ένα λάχανο μετρίου μεγέθους και φρέσκο δώσω το δυνατόν, για να έχω ή σούπα καλύτερη γεύση. Αποσπούμε τα φύλλα ένα-ένα και τα θάζουμε να θράσουν μαζί με 2-3 κρεμμύδια, 1 μάτσο άνηθο, 1 μάτσο μαϊντανό, 2 κουταλιές σούπας βούτυρο, αλάτι πιπέρι και το ανάλογο νερό.

Όταν θράσουν καλά, τα περνούμε από τρυπητό, αυγοκόβουμε τη σούπα και σερβίρουμε.

ΜΑΡΜΕΛΑΔΑ ΚΥΔΩΝΙ

Παίρνουμε 6 καλά κυδώνια και τα κόβουμε σε 4, χωρίς να τα καθαρίσουμε. Γά θάζουμε σε μια κατσαρόλα με ένα ποτήρι νερό. Σκεπάζουμε την κατσαρόλα και τα αφήνουμε να θράσουν στη φωτιά ένα τέταρτο της ώρας ή 10 λεπτά, τότε αυτά θα διαλυθούν. Το ρίχνουμε άπάνω σε μια κρησάρα και τα περνάμε απ' αυ-

ΥΓΙΕΙΝΗ

ΠΑΛΙΝΟΡΘΩΣΙΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΤΟΥ ΚΡΕΑΤΟΣ

ΑΝΝΑΣ ΚΑΤΣΙΓΡΑ, Ιατρού

Επανειλημμένως μεταχειρισθήκαμε την λέξιν «άφομοίωσις» και το ρήμα «άμοφοίνω» χωρίς να σάς έχω δώσει την επιστημονικήν αυτών εξήγησιν. Ήδη καιρός να πούμε σχετικώς δυο λέξεις, γιατί άλλωςτε δεν είνεδυνατόν να εννοηθή πού οφείλεται ή παλινόρθωσις της βασιλείας του κρέατος. Σπεύδω να προσθέσω εϋθύς εξ αρχής πώς άλλο «πέψις» και άλλο «άφομοίωσις». Η πέψις των τροφών λαμβάνει χώραν εις τα πεπτικά όργανα, ενώ ή άφομοίωσις εις τα κύτταρα.

Η άφομοίωσις είνε το γνώρισμα, πού ξεχωρίζει τα οργανικά από τα άνόργανα και όχι άπλως ή αύξησις. Διότι αύξησης παρατηρείται και εις τ' άνόργανα. Ένας κρύσταλλος στύψεως π. χ., μεγαλώνει μέσα σε διάλυσιν στύψεως. Και ένας θώλος χιόνος κυλιόμενος στο χιόνι, γίνεται χιονοστιβάς. Άλλ' αυτών ή αύξησις γίνεται δι' άπλης προσθήκης ομοίας έντελως ουσίας, ενώ το πρόβατον αύξάνει τρώγοντας χορταράκι.

Η άφομοίωσις είνε με άλλους λόγους την. Βάζουμε σε μια κατσαρόλα μισή όκτ ζάχαρη μ' ένα ποτήρι νερό και την αφήνουμε να θράση μέχρις ότου, όταν παίρνουμε από το σιρόπι αυτό με τα δύο δάκτυλά μας και τα σμίγουμε κι' έπειτα τ' απομακρύνουμε, ίδουμε ότι παρουσιάζουν αντίσταση· το σιρόπι αυτό πρέπει δηλαδή να γίνη σαν κόλλα γλοιώδης. Ρίχνουμε έπειτα μέσα σ' αυτό το σιρόπι τόν πολτό των μήλων και τα δουλεύουμε όλα άπάνω στη φωτιά επί 10 λεπτά της ώρας. Έπειτα τα τραβούμε από τη φωτιά.

Το άπόσταγμα κυδώνι γίνεται ως εξής:

Τρίβουμε 5 ή 6 κυδώνια πού έχομε καθαρίσει πολυ καλά. Στίβουμε καλά τόν πολτό πού θα γίνη. Αν έχομε 120 δράμια χυμό, προσθέτομε 60 δράμια, αλκοόλ και 160 δράμια ζάχαρη. Αφήνομε να διαλυθούν και μετά ένα μήνα φιλτράρομε.

φαινόμενον φύσεως χημικής. Διαφέρει όμως όλων των άλλων χημικών φαινομένων από το εξής: Είς κάθε χημικό φαινόμενο, τα δύο σώματα, πού λαμβάνουν μέρος στη χημική ένωσι, καταστρέφονται, ως γνωστόν, και παράγεται τρίτο σώμα πού δεν όμοιάζει ούτε προς το ένα, ούτε προς το άλλο. Το υδρογόνο και το όξυγόνο π. χ., ενούμενα υπό ώρισμένην αναλογίαν παράγουν το νερό, το όποιον διαφέρει τελείως και από το υδρογόνον και από το όξυγόνο. Το κάρβουνο, παραλαμβάνον όξυγόνο από τόν άέρα, παράγει άνθρακικόν όξύ, πού δεν όμοιάζει προς κανένα από τα παραγωγά του. Ένώ στην έφομοίωσιν το σώμα, πού παράγεται όμοιάζει προς το ένα από τα δύο σώματα, πού λαμβάνουν μέρος στη χημική ένωσι. Το πρόβατο π. χ. παραλαμβάνον χορτά, κατασκευάζει πρόβατα. Το πεύκο παραλαμβάνον από τόν άέρα άνθρακικόν όξύ και άλατα και νερό από το έδαφος, κατασκευάζει συστατικά του πεύκου, δηλαδή άφομοιώνει.

Νά λοιπόν, τι χαρακτηρίζει την ζωήν: Ένα ποσόν ζωντανής ουσίας υπό την μορφήν ανθρώπου ή όποιουδήποτε άλλου ζώου, έχει την ικανότητα να κατασκευάζη από ουσίας διαφορετικές, μία νέα ποσότητα όμοιαν προς την ιδίαν αυτών ουσίαν. Την ικανότητα αυτήν όνομάζομεν άφομοίωσιν.

Μετά τα προεισαγόμενα αυτά, ως έλθωμεν τώρα εις το θέμα μας.

Τας τροφάς διαιρούμεν: Είς λευκωματούχους, υδατανθρακούχους και λιπαράς. Και τα τρία αυτά είδη περιέχουν άνθρακα, υδρογόνον και όξυγόνον. Άλλά μόνον αί λευκωματούχοι περιέχουν άζωτο (στοιχείο άπαραίτητο στο σχηματισμό των κυττάρων) και δι' αυτό λέγονται και άζωτούχοι τροφαί.

Τα 10 % του όλου βάρους του σώματος μας, αποτελείται από λευκωματούχους ουσίας. Περισσότερον λεύκωμα υ-

Παρακαλούνται οι κ. κ. συνδρομηταί πού αλλάζουν διεύθυνσιν να μās ειδοποιούν εγκαίρως, άλλως δεν εϋθυνόμεθα διά κάθε άνωμαλία.

πάρχει στο αίμα 40 %. Είς τους μύς 18%, είς το γάλα 3,5 %.

Αί λευκωματοειδείς ουσίαι των διαφόρων ιστών μας φθείρονται καθημερινώς ως εκ της λειτουργίας των και έχουν ανάγκην αντικαταστάσεως. Ἀλλὰ μόνον λευκωματοειδείς τροφαί μπορούν ἄντικαταστήσουν τὰς ἀπωλείας αὐτῶν. Ὅχι ὕδατάνθρακες καὶ λίπη. Αὐταὶ χρησιμεύουν πρὸς παραγωγὴν θερμότητος, κινήσεως καὶ πάσης ἄλλης ἐνέργειας.

Καὶ αἱ λευκωματοῦχοι τροφαί θέβαια, ἀφοῦ περιέχουν ἄνθρακα, εἶνε δυνατόν νὰ χρησιμοποιηθοῦν καὶ διὰ τὰς ἀνάγκας αὐτάς. Ἀλλ' ἡ θερμογόνος αὐτῶν ἐνέργεια εἶνε πολὺ μικρότερα καὶ ἡ ἀντικαταστήσασα αὐτῶν τιμὴ πολὺ μεγαλειότερα ἢ τῶν ὑδατανθράκων καὶ λιπαρῶν. Ὡστε τὸ νὰ χρησιμοποιοῦμεν λευκωματοῦχους τροφὰς διὰ κίνησιν καὶ θέρμανσιν εἶνε ἄκρον ἄωτον σπατάλης. Εἶνε σὰν νὰ καίμε τὰ ἐπιπλά μας γιὰ νὰ θερμανθοῦμε. Ὅλοι ἐπομένως συμφωνοῦν ὅτι αἱ λευκωματοειδείς τροφαί εἶνε στοιχεῖα εὐγενῆ καὶ πρέπει νὰ χρησιμοποιῶνται μόνον διὰ τὴν πλάσιν καὶ ἀνάπλασιν τῶν ιστῶν. Τὴν χρησιμότητά, μὲ ἄλλους λόγους, τῶν λευκωματοειδῶν κανένας δὲν ἀμφισβητεῖ. Συζητεῖται μόνον τὸ εἶδος τοῦ λευκώματος ποῦ πρέπει νὰ προτιμῶμεν καὶ τὸ ποσόν.

Ὡς πρὸς τὸ ποσόν, αἱ γνώμαι δὲν διαφέρουν καὶ πολὺ. Κυμαίνεται μεταξύ 0.70-1 γραμμαρίου λευκώματος διὰ τὸ κάθε κιλὸ ἀνθρώπου διὰ τοὺς ἐνήλικας καὶ 2 γραμμάρια διὰ τὰ παιδιὰ. Διότι αὐτὰ δὲν ἔχουν μόνον ν' ἀντικαταστήσουν τὰ φθειρόμενα μέρη τοῦ σώματος, ἀλλὰ καὶ νὰ προσθέσουν νέους ιστούς.

Αἱ γνώμαι ὥς πρὸς τὴν πηγὴν, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ὀφείλομεν νὰ προμηθευθῶμεν τὸ ἀπαιτούμενον ποσόν τοῦ λευκώματος διαφέρουν πολὺ. Μερικοὶ ἀκόμη καὶ σήμερον, ἀποκλείουν ἐντελῶς ἀπὸ τὴν διατροφή τὸ ζωϊκὸ λεύκωμα, καὶ ἀρκοῦνται στὸ λεύκωμα ποῦ ὑπάρχει στὰ φρυγιά, τὰ δημητριακὰ, τὰ ὁσπρία καὶ τὰ γέρτα. Ἀλλοι, ὀλιγώτερον αὐστηροί, ἐπικλείουν μόνον τὰς σάρκας τῶν ζώων καὶ τρώγουν τὸ γάλα, τ' αὐγά, καὶ τὸ τυρί. Καὶ ἄλλοι τέλος θεω-

ροῦν ἀπαραίτητο τὸ κρέας στὴν διατροφή τῶν ἀνθρώπων.

Ἄς λάθωμεν καὶ ἡμεῖς μέρος στὸ καυγᾶ, ὡς διαιτηταί, κρίνοντας μὲ θάσιν τὰς βιολογικὰς ἀληθείας, ποὺ ἐγνωρίσαμε. Καὶ πρῶτον, ὡς πρὸς τὴν ἀρχαιότητα τὸ κρέας ἔπεται μὲν τῶν φρούτων, προηγείται ὅμως ὄλων τῶν ἄλλων. Διότι, ὡς γνωστὸν, ὅχι μόνον τὸ κυνήγι καὶ τὸ ψάρευμα, ἀλλὰ καὶ ἡ κτηνοτροφία προηγῆθη τῆς γεωργίας καὶ διὰ τῆς λαχανοκηπουρικῆς. Ἄρα, ὁ ἄνθρωπος ἐξακολουθῶν ἐπὶ τόσοις αἰῶνας νὰ τρώγῃ κρέας καὶ ζωϊκὸν ἐν γένει λεύκωμα, προσηρμόσθη πρὸς αὐτὸ, ὅπως ἄλλως τε τὸ ἀποδεικνύουν τὰ πεπτικά του ὄργανα ποὺ μετέχουν χαρακτηριστικῶν γνωρισμάτων καὶ τῶν σαρκοφάγων καὶ τῶν φυτοφάγων.

Γι' αὐτὸ ὅλοι σχεδὸν οἱ ἄνθρωποι μικροὶ καὶ μεγάλοι, θρῖσκουν νόστιμο τὸ κρέας μὲ τὴν πρώτην δοκιμὴν. Εἶνε ἐξαίρεσις ὁ ἄνθρωπος ποὺ δὲν θὰ ῥῆ νόστιμο τὸ ἀρνάκι τῆς σούθλας ἢ ἓνα μπιτέκι τῆς σχάρας. Φθάνει νὰ μὴ τοῦ ἔχουν καλλιεργήσει τὴν ἀπέχθειά του «πρὸς τὰς αἱμοσταζούσας σάρκας» καὶ τὰς «πτωμαῖνας», ὅπως λέγουν οἱ φυτοφάγοι. Μποροῦν νὰ μαρτυρῶσιν ὅλες αἱ μητέρες ὅτι οὐδεμίαν ἀντίστασιν θρῖσκουν ἐκ μέρους τῶν παιδιῶν τῶν διὰ τὸ κρέας, ὅπως συμβαίνει μὲ τὰ λαχανικά.

Μιὰ μητέρα ἀπ' ἐκεῖνες, ποὺ ἀκολουθοῦν πιστὰ ὅλες τὰς σχετικὰς μὲ τὴν ἀνατροφή τῶν παιδιῶν συμβουλές μου, μοῦ ἔλεγε, πὼς ὅταν πρωτοέδωκε καρόττα στὸ 2 χρόνων ἀγοράκι τῆς, ἐκεῖνο, ἀφοῦ τὰ δοκίμασε, ἤρνεϊτο νὰ τὰ φάγῃ.

— Πρέπει νὰ τὸ φᾶς, τοῦ λέει ἡ μητέρα του. Τὸ εἶπε ἡ κυρία Κατσίγα. Καὶ ὁ μικρὸς ἀπαντᾷ:

— Ἡ Κυρία Κατσίγα δὲ τσέλει, αὐτὸ δὲν εἶνε νόστιμο;

Ἐνῶ ὅταν τοῦ ἔδωκε κατὰ παραγγελία μου κεφτεδάκι ψητὸ στὴ σχάρα, ἀνεφώνησε μ' ἐνθουσιασμό:

— Μπράβο τὴν Κυρία Κατσίγα.

Τὰ προτερήματα τοῦ κρέατος εἶνε πολλὰ: 1) Κανένα λεύκωμα δὲν περιέχει ὑπὸ μικρότερον ὄγκο περισσότερες θρεπτικὰς, ἀναπλαστικὰς οὐσίες. Εἶνε ἡ τροφή ποὺ πλησιάζει περισσότερο ἀπὸ

ΟΙ ΚΑΛΟΙ ΤΡΟΠΟΙ

ΕΝΔΥΜΑΣΙΑ ΚΑΙ ΚΑΛΗ ΑΝΑΤΡΟΦΗ

Τόσο ὁ ἄνδρας, ὅσο καὶ ἡ γυναῖκα, μποροῦν νὰ ντύνωνται μὲ τὴν τελευταία λέξι τῆς μόδας χωρὶς ὅμως αὐτὸ νὰ «φαίνεται», νὰ ἀποδεικνύεται. Αὐτὸ εἶναι τὸ κριτήριον τοῦ πραγματικοῦ καλοῦ γούστου ποὺ μποροῦν νὰ ἐκτιμήσουν πλήρως μόνον ὅσοι ἀκολουθοῦν τὴν μόδα. Ἄν τὸ ντύσιμό σας ἐπισύρῃ τὴν προσοχὴ τοῦ ἀπλοῦ κόσμου, αὐτὸ σίγουρα σημαίνει πὼς κάτι δὲν εἶναι ἐν «τάξει», πὼς ἡ προσπάθειά σας νὰ φανήτε συνεπὴς στὴ μόδα, σὰς τράβηξε σὲ κάποια ὑπερβολή. Νὰ ἀποφεύγετε τὰ κτυπητὰ χρώματα καὶ τὰ ὑφάσματα ποὺ ἔχουν ἐκκεντρικὰ σχέδια, καθὼς ἐπίσης καὶ τὰ περιέργα σχέδια τῶν φορεμάτων. Τόσο ἡ ἐμφάνισις τῆς γυναικὸς, ὅσο καὶ τοῦ ἀνδρὸς ἀναδεικνύεται καλύτερα μὲ ἓνα ἀπλὸ φόρεμα καλοκομμένο, καλορραμμένο! Εἶναι καλύτερα νὰ εἶναι τὸ ὕφασμα πιὸ φθηνό, ἀλλὰ νὰ ραφθῇ σὲ καλὸ ράφτη.

Σὲ μιὰ συγκέντρωση, δεῖπνο, δεξίωση κλπ. ἡ εὐγενὴς οἰκοδέσποινα ἀποφεύγει νὰ υψωθῇ μὲ μεγάλη πολυτέλεια. Πρέπει νὰ ἔχῃ στὸ νοῦ τῆς, πὼς κάποια ἀπ' τὰς προσκαλεσμένες τῆς μπορεῖ νὰ μὴ ἔχῃ τόσο ἀφθονα τὰ μέσα, ὅσο αὐτὴ ἡ ἴδια, καὶ πὼς ὡς οἰκοδέσποινα, δὲν πρέπει νὰ ἐπιζητῇ νὰ ἐπισκιάσῃ καμμιά ἀπ' τὰς κυρίες ποὺ τῆς κάνουν τὴν εὐχαρίστησι νὰ δεχθοῦν τὴν πρόσκλησίν τῆς.

Ἀντίθετα οἱ καλεσμένοι ὅσο πιὸ ἐπίσημα καὶ πλούσια ντύνονται, τόσο πιὸ πολὺ δείχνουν πὼς ἐκτιμοῦν καὶ σέβονται τὸ σπίτι ποὺ τοὺς δέχεται.

κάθε ἄλλη πρὸς τὸ ὀνειροπολούμενο θρεπτικὸ χάπι. 2) Κανένα λεύκωμα δὲν εἶνε τόσο εὐπεπτό καὶ τόσο ἀπορροφησιμὸ ὅσον τὸ τοῦ κρέατος. Τὸ μὴ ἀπορροφώμενον ἐξ αὐτοῦ εἶνε 1—3 % ἐνῶ τὸ τῶν ὁσπρίων 17—20 %. 3) Εἶνε ἡ τροφή ποὺ ἀφομοιώνεται ἀπὸ τὰ κύτταρά μας πολὺ εὐκολώτερα ἀπὸ ὅλας τὰς ἄλλας τροφὰς.

Τὸ δυνατότερον ὅμως κτύπημα κατὰ τῆς θρησκείας τῶν φυτοφάγων ἔδωκαν αἱ τελευταῖαι ἐρευναι, ποὺ ἀπέδειξαν, πὼς οὔτε τὰ φυτοφάγα ζῶα τρέφονται ἀποκλειστικῶς μόνον φε φυτικὸ λεύκωμα. Διότι τμήμα τῶν πολυπλόκων αὐτῶν πεπτικῶν ὀργάνων χρησιμοποιεῖται ὡς φυτῶριο μικροβίων, τὰ ὁποῖα πολ-

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

ΑΝΣΑΜΠΛ ΓΙΑ ΠΑΙΔΑΚΙΑ 6 ΜΗΝΩΝ

Υλικά: 250 γραμ. μαλλί ρόζ, 2 βελόνες 2 χιλιοστομέτρων πλάτους, 1 κροσέ, κορδέλλα μεταξωτή, μεταξωτὸ γιὰ ντουμπλάρισμα τοῦ μπόνε.

Κυλότα μὲ κάλτσες μαζί: Ἀποτελεῖται ἀπὸ ἓνα κομμάτι καὶ ἀρχίζετε ἀπὸ πάνω. Σηκώνετε 130 πόντους, κάνετε 6 σειρές μπαρολέ. Ἀζοῦρ 1η σειρά: 2 πόντους ὄψι, 1 πλάτεμα, 1 στένεμα ἀπὸ τὴν ἀνάποδη, ἐπανέρχεσθε στὴ 2η σειρά, πλέκετε ἴσια. Κάνετε ἀκόμα 6 σειρές μπαρολέ.

Αὐξήσεις τοῦ μπανταλονιού. Ἐργάζεσθε μὲ τὸν ἐξῆς πόντο: 5 πόντους ὄψι, 1 ἀνάποδο κλπ. Στὴν ἄλλη σειρά ὄλο ἀνάποδη καὶ ἐξακολουθεῖτε κάνοντας ἀπὸ κάθε μέρος ἓνα πλάτεμα κάθε 12 σειρές ἴσαμε ποὺ νὰ ἔχῃ ἡ δουλειά σας μήκος 24 ἑκατοστῶν. Τότε θάχετε 144 πόντους στὴ βελόνα σας.

Δεξὶ πόδι. Ξεκινῶντας ἀπὸ τὸ δεξιὸ μέρος τῆς δουλειᾶς σας παίρνετε τοὺς 22 πόντους καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς ἀφήνετε. Κλείνετε ἓνα πόντο στὴν ἀρχὴ τῆς κάθε σειρᾶς ἴσαμε ποὺ νὰ σὰς μείνουν 36 πόντοι. Ἐξακολουθεῖτε ὥσπου νὰ φτάσετε στὰ 46 ἑκατοστά. Κλείνετε 18 πόντους δεξιά καὶ στὴν ἐπομένη σειρά 2 ἀριστερά. Πλέκετε ἐπὶ τῶν ὑπολοίπων 16, ὥσπου νὰ γίνουν 3 1/2 ἑκατοστά μήκους ἀκόμα, ὕστερα κλείνετε 1 πόντο στὴν ἀρχὴ τῆς κάθε σειρᾶς μέχρι τῶν ἔξη τελευταίων ποὺ τοὺς κλείνετε ὅλους μαζί. Παίρνετε τότε τοὺς πόντους ποὺ εἶχατε ἀφήσει νὰ περιμένουν καὶ κάνετε κατ' ὄλλο πόδι, ἀλλὰ ἀντιθέτως.

Ράψιμο. Διπλώνετε κάθε γάμπα καὶ κάνετε τὸ μεσαῖο ράψιμο τῆς πλάτης. Κάνετε μιὰ σειρά μισόπόντους μὲ τὸ κροσέ κάτω στὸ ράψιμο τῶν ποδιῶν. Κάνετε μὲ τὸ κροσέ μιὰ κορδέλλα μὲ τρίδιπλο μαλλί, τὴν περιβάτε στὸ ἀζοῦρ καὶ τὴν δένετε στὴν πλάτη.

λαπλασιαζόμενα καταπληκτικῶς ἐκεῖ καὶ πεπτόμενα λαμβάνουν ἐνεργὸν μέρος στὴν διατροφή τῶν φυτοφάγων ζώων. ἀποτελοῦν τρόπον τινὰ τὸ κρέας αὐτῶν.

Μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας αὐτῆς, μποροῦμε νὰ ποῦμε πὼς οἱ ὀρθόδοξοι φυτοφάγοι εἶνε φυτοφαγικώτεροι καὶ ἀπὸ τὰ φυτοφάγα ζῶα.

Η βιβλιοθήκη μας

ΒΙΒΛΙΑ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ

«Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ» Σ. Παγανέλλη. «Ολόκληρος ή ιστορία του κορυφαίου Αποστόλου. Ολοζώντανη περιγραφή των μακρινών ταξιδιών του. Το ούρανο έργο του. Σειρά τρομακτικών κινδύνων. Γιγάντια πίστις, πύρινος ζήλος για τη λατρεία του Χριστού. Το διακρίνει συναρπαστική ή τέχνη του λόγου. Δραχ. 100.

«ΟΤΑΝ ΤΟ ΔΑΚΡΥ ΚΥΑΝ» Μαρίας Φωστήνης. Καλοτυπωμένο και σε διαλεχτό χαρτί παρουσιάζει ένα υπέροχο συγκρότημα με ωραίες χριστιανικές ιδέες σε διήγημα, πεζό, ποίημα κλπ. Από την αρχή ως το τέλος το διαπνέει ιερός λυρισμός και αισθήματα θεία, που γεννούν τη συγκίνηση και συναρπάζουν. Δραχ. 25.

«ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΕΚΕΚΤΑΙ ΠΕΡΙΚΟΠΑΙ» Θ. Καστανά. Με πατερικά έργα, σχόλια, σημειώσεις, εισαγωγή και βιογραφία Πατέρων. Σελίδες περίπου 300. Χρήσιμο για κάθε ιερουργό και διανοούμενο και κόσμημα κάθε χριστιανικής βιβλιοθήκης. Δραχ. 45.

«Ο ΑΓΙΟΣ ΜΥΡΩΝ» (βιογραφία) Ήλευθερίας Λιναρδάκη. Δραχ. 10.

«ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ΙΕΡΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ» Έμμ. Φαρλέκα. (Όδηγός δια ιερείς και ιεροφύλακας). Δραχ. 30.

«ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ ΡΗΜΑΤΑ» Μητροπολίτου Γυθείου, Ουτύλου, Κυθήρων Προκόπιου. Σελίδες παρηγορίας και φωτισμού. Δραχ. 10.

ΠΑΙΔΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

«ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΠΡΟΣΕΥΧΕΤΑΙ» Σ. Σπεράντζα και Ά. Γκαϊας Μεταλλινού. «Όλες οι προσευχές του αναλυτικού προγράμματος για παιδιά 6—12 χρόνων, γραμμένες από την Άγγλ. Μεταλλινού και στίχοι παιδικοί στο δεύτερο μέρος Σ. Σπεράντζα, καθώς και διάφορα μουσικά κομμάτια. Δραχ. 13. Δεν πρέπει να λείπει από καμμία παιδική βιβλιοθήκη. Πρέπει να γίνει ο αχώριστος σύντροφος κάθε παιδιού.

«Η ΜΑΡΙΑ» Ωραιότατο συναρπαστικό διήγημα. Δρ. 20.

«Ο ΜΑΡΤΙΝΙΤΑΡΕΝΙΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ». Δραχ. 15.

«ΤΑ ΛΟΓΑΓΓΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ» Ήλευθερίας Λιναρδάκη. Σειρά ωραίων παιδικών διηγημάτων. Δραχ. 15.

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΑ ΠΑΙΔΙΑ (βραβείον Άκαδημίας) Κλεαρέτης Δίπλα Μαλάμου. Έκδοσις Πυρσού Δρ. 70. Πρέπει να κοσμήσει κάθε παιδική βιβλιοθήκη.

ΔΙΑΦΟΡΑ

«ΤΡΟΦΗ ΚΑΙ ΖΩΗ» Άννας Κατσιόγρα. Τόμ. 2 δραχ. 30 Έκαστος.

«Ο ΙΑΤΡΟΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ» Άννας Κατσιόγρα. Δραχ. 20.

«ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗΣ ΙΧΝΟΓΡΑΦΙΑΣ ΜΕΤΑ ΠΟΛΛΩΝ ΚΑΛΑΙΤΕΧΝΙΚΩΝ ΣΧΕΔΙΩΝ» (απαραίτητον δια τους ζωγράφους και σχεδιαστές). Δ. Μ. Κράτη, καθηγ. τεχνικών μαθημάτων, Δραχ. 20.

«ΦΥΣΙΚΗ ΥΓΙΕΙΝΗ» Ηλία Πέτρου (φυσιοθεραπευτού). Είναι το βιβλίο που σημείωσε κατάπληξη. Δρ. 60.

«Η ΑΝΑΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΘΥΓΑΤΕΡΩΝ ΜΑΣ» Άννας Γιαννοπούλου, διευθυντριάς Άρσαςκείου Άθηνων. Δραχ. 10.

«ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΙΔΙ» Ζωής Φράγκου. Δραχ. 40.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ Τόμοι 2. Έργο χρησιμώτατο γιὰ κάθε οικογένεια. Δεμένο Δραχ. 250.

ΜΟΥΣΙΚΗ

«ΓΥΜΝΟΙ ΚΑΙ ΩΔΑΙ» Ι. Σακελλαρίου. (Είς ευρωπαϊκήν παρασημαντικήν). Περιέχει όλα τα ιερά άσματα της Εκκλησίας, λειτουργικά, δοξολογίας, άπολυτίκια. Χρησιμώτατο για όσους γνωρίζουν την ευρωπαϊκή μουσική με αυτό θα μάθουν εύκολα τας εκκλησιαστικές μελωδίας. Δεμένο Δραχ. 40.

«ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ» Ι. Σακελλαρίου Δρ. 50 (δύζαντινή μουσική).

«ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑΤΑΡΙΟΝ» Ι. Σακελλαρίου (δύζαντινή μουσική) Δραχ. 60.

«ΕΙΡΜΟΛΟΓΙΟΝ» Ι. Σακελλαρίου Δραχ. 25.

«ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ» Ι. Σακελλαρίου τεύχη 2 Δραχ. 25 Έκαστον.

«ΜΟΥΣΙΚΟΝ ΤΡΙΩΔΙΟΝ» Έμμανουήλ Φαρλέκα. Έκδοσις καλλιτεχνική με πλήρη την εμφάνισιν των εκκλησιαστικών μελωδιών και το ρυθμικό χωρίσμα. Δραχ. 150.

«ΜΟΥΣΙΚΟΝ ΤΡΙΩΔΙΟΝ» Έμμανουήλ Φαρλέκα. ΈκΔραχ. 150.

«Ο ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΓΥΜΝΟΣ» Ε. Φαρλέκα, Δραχ. 35.

«ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΝ» Ε. Φαρλέκα, Δραχ. 150, νεωτάτη έκδοσις.

«ΔΟΞΟΛΟΓΙΑΙ ΚΑΙ ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΣΜΟΙ» Ε. Φαρλέκα. Δραχ. 25.

ΤΟΜΟΙ «ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΖΩΗΣ»

Κάθε οικογένεια πρέπει ν' αποκτήσει τους εκδοθέντας 6 τόμους της «Οικογενειακής Ζωής».

Τιμώνται άδειοι Δραχ. 50, δεμένοι Δραχ. 80.

Κάθε παραγγελία δεν εκτελείται άνευ της καταβολής του αντιτίμου. Αι παραγγελία επιβαρύνονται με τα ταχυδρομικά έξοδα άποστολής και συσκευασίας περίπου 10% επί της αξίας της παραγγελίας.

Ενώ τον έξω κόσμο

ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ ΣΤΗΝ ΚΟΥΒΑ

Τον Ίανουάριον του 1940 θα πραγματοποιηθή στην Κούβα διεθνές συνέδριο υπέρ της ειρήνης. Γυναικεία οργανωτική επιτροπή απ' όλον τον κόσμο έδημοσίευσε την έξης έκκληση προς όλες τις μητέρες και τις γυναίκες γενικώς.

«Ο πόλεμος άπειλεί σήμερα την οικουμένη.

Οι μυριάδες κατεστραμμένες οικογενειακές έστίες, οι έκατοντάδες νηλιάδες όρφανών που θα πρέπει μόνα τους να άντιμετωπίσουν το μέλλον, τα έκατομμύρια των προσφύγων που ξεριζώθηκαν από την πατρίδα τους, ή καταστροφή που μας έπροξένησε ο πολιτισμός του παρελθόντος άντικρύζονται με πόνο από όλόκληρη την ανθρωπότητα. Είμεθα συγκεκινημένοι ως στα βάθη της ψυχής μας, για τη δυστυχία τόσων θυμάτων των φρικαλεοτήτων του πολέμου.

Ημείς, που δίνουμε τη ζωή, ήμείς που είμεθα οι φύλακες της έστίας, έχομε τη δύναμη και το καθήκον να γίνωμε τα όργανα της στερεώσεως της ειρήνης και της έλευθερίας στον κόσμο. Κάναμε έκκληση σε όλες τις γυναίκες να υπερασπίσουν την παγκόσμιον ειρήνη και την έλευθερία. Οφείλουν να υπερασμυθούν των δυνάμεων της ζωής, της δημιουργίας της προόδου, όλων όσα ή ανθρωπότης κατέκτησε με κόπο κατά τον ροή των αιώνων έναντι των καταστροφικών δυνάμεων.

Με την ένωσιν όλων των ειρηνιστικών δυνάμεων ή ειρήνη και ή έλευθερία μπορούν να άποκατασταθούν. Με το σκοπό αυτόν καλούμε όλες τις γυναίκες του κόσμου να λάβουν μέρος στο Διεθνές Συνέδριον Ειρήνης και Έλευθερίας που θα συγκληθή τον Ίανουάριο του 1940 στην Κούβα.

Ο Ξαχυδρόμος

Χρηματικά έμβάσματα άπειθούνται : Καν Λίζαν Ζαχαρή. Κολωνού 1. Άθήνας.

Κ. Ζήσην, Καβάλλαν. Ευχαριστούμε για το πολύτιμο ενδιαφέρον σας. Κατεβλήθησαν φροντίδες. Ευγενίαν Δανιόλου, Άνδρον. Ευχαριστούμε για τις καλές κρίσεις. Νικ. Κωστήκη, Ιωάννινα και Τηλ. Βολιώτην, Θεσσαλονίκη. Έτακτοποιήθη. Π. Δόνον, Πρέβεζαν. Έστάλησαν. Σπ. Τερεζάκη, Καλάμας. Σας υποδείχνουμε την Οικοκυρική και Έπαγγελματική Σχολή Ένώσεως Έλληνίδων δόδος Όμήρου και Άκαδημίας και την Χαροκόπειο Οικοκυρική Σχολή. Τερ. Χ. Άποστολίδην, Καστορίαν. Έταχυδρομήθησαν την 29ην Ίουλίου. Άπορούμε για την άνωμαλία. Πιθανώτατα θα όφείλεται στην ύπηρεσία των δεμάτων. Ε. Σταυριανόν, Λαύρειον, Ι. Τσιμπούροπουλον, Κόρινθον, Κασσιανήν Γεωργίου, Αποροπούλου, Πάτρας, Λιλίκαν Ροϊδου, Ένταθα, Ο. Ι. Άνεμογιάννη, Κέρκυραν, Παγώναν Δούρου, Πόργον, Ηλείας, Ε. Ο. Ν. Θηλέων Αϊδηφου, Παντελήν Δημόπουλον, Καστορίαν, Καναρήν Δημητριάδου, Σέρρας, Λούλαν Χριστοφόρου, Άταλάντην, Εύρυδικήν Καρδάρα, Ναύπλιον, Γρηγόριον Ζαχαρόπουλον, Νάουσας Μακεδονίας, Εύαγ. Δήμου, Λουτρά Αϊδηφου, Κ. Παπαλεξίου, Σέρρας, Άθαν. Κασίγkην, Λαωνίδιον, Μ. Β. Βασιλάκη, Βαρβολομίο. Όσ. Κ. Γ. Θεονίκη, Δ. Κανιστράν, Γρεβενά, Θ. Καμενόπουλον, Άρταν, Καλλιρρόην Τραχανά, Τεράπετραν, Σ. Κ. Ιωαννίδην, Θεσνίκη, Άλκμήνην, Ηλιοπούλου, Τρίκκαλα, έλήφθησαν ευχαριστούμε. Παραγγελία έξετελέσθησαν.

ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ!

Ποτέ άλλοτε στα χρονικά της ανθρωπότητας δεν ἐγεννήθη τόσο ζωηρά ή αντίθεσις μεταξύ πολέμου και ειρήνης, όσο στην εποχή αυτή.

Δυο αντιμαχόμενα στοιχεία προερχόμενα από την καρδιά του πολιτισμού και μάχονται και εξαπολύουν ειρηνικές προκηρύξεις. Ολόκληρος ο κόσμος βρίσκεται σε συναγερμό και επιθυμεί την επικράτηση της ειρήνης. Και ήμεις ευχόμεθα να επικρατήσει ο Χριστός στις καρδιές των ανθρώπων. Είναι το ισχυρότερο θεμέλιο της ειρήνης.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΥΡΕΣΕΩΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΜΗΜΑ ΥΙΟΘΕΣΙΩΝ

Την πρώτην τρέχοντος μηνός επανέλαβε τὰς ἐργασίας του υπό την διεύθυνσιν της κυρίας Λίζας Ζαχαρή το Γραφείον Εύρέσεως Ἐργασίας και το Τμήμα Υιοθεσιών.

Μας προσφέρουν πρὸς υιοθεσίαν τὰ κάτωθι παιδιά:

ἄρρεν 13 ἐτῶν ὀρφανὸ μητρός
θῆλυ 7 ἐτῶν ὀρφανὸ πατρός
ἄρρεν 6 ἐτῶν ὀρφανὸ πατρός
ἄρρεν 8 ἐτῶν ὀρφανὸ μητρός
θῆλυ 7 ἐτῶν ὀρφανὸ πατρός
ἄρρεν 6 ἐτῶν ὀρφανὸ πατρός
ἄρρεν 8 ἐτῶν ὀρφανὸ μητρός
θῆλυ 6 ἐτῶν ὀρφανὸ μητρός
ἄρρεν 8 μηνῶν ἀβάπτιστο.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΜΠΕΛΩΝΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Την 1ην παρελθόντος μηνός ο διευθυντής μας κ. Λάμπρος Ζαχαρή κατά το διάστημα των θερινών διακοπών επέσκέφθη το θρησκευτικὸν ἴδρυμα τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καρυστίας εἰς Κύμην. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ἐπρα-

γματοποίησε ἑσπερινὸν κήρυγμα εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν ναὸν τῆς Κύμης ἐνώπιον πολυπληθοῦς ἀκροατηρίου.

Τὴν 9ην παρελθόντος μηνός ἐπεσκέφθη τὴν Κόρινθον καὶ τὴν 10ην Κυριακὴν, κατὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν, ὡμίλησε εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τῆς Κοιμήσεως εἰς Ζευγολατεῖο Κορινθίας καὶ τὸ ἀπόγευμα εἰς τὰ μέλη τοῦ Φιλανθρωπικοῦ Συλλόγου Κυρίων εἰς Βραχάτι Κορινθίας. Τὴν 14ην παρελθόντος μηνός, ἑορτὴν τοῦ Σταυροῦ, ὡμίλησε εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων εἰς Λουτρά Αἰδηψοῦ, ὅπου ἐπραγματοποίησε καὶ σειρὰν ἕξ ἑσπερινῶν κηρυγμάτων, τὰ ὁποῖα εὗρηκαν τὴν εὐκαιρίαν νὰ παρακολουθήσουν πλεῖστοι διαμένοντες εἰς Λουτρά πρὸς θεραπείαν.

Ἐπίσης εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τῆς Παναγίας εἰς Αἰδηψὸν τὴν 8ην τρέχοντος μηνός, Κυριακὴν κατὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν, ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον, ἐπραγματοποίησε δὲ καὶ δύο ἑσπερινὰ κηρύγματα.

Τὴν 1ην τρέχοντος μηνός, Κυριακὴν, κατὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν, ὡμίλησε εἰς τοὺς ἱεροὺς ναοὺς Ἁγίου Ἀθανασίου καὶ Εὐαγγελιστρίας καὶ τὸ ἀπόγευμα εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τῆς Κοιμήσεως εἰς Ἰστιάϊαν.

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΟΥ Σ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΑΡΥΣΤΙΑΣ

Κυκλοφορεῖ ὡραῖον βιβλίον τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καρυστίας κ. Παντελεήμονος με σειρὰν συναρπαστικῶν χριστιανικῶν διηγημάτων καὶ ὁμιλιῶν ἀπὸ τῆ σύγχρονη ζωῇ. Πωλεῖται ἀντὶ δραχμῶν 50 εἰς τὰ γραφεῖα μας καὶ εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις οἶκημα τοῦ Ἰδρυματος «Ἅγιος Παντελεήμων» Βουλγαροκτόνου 30.

Οἱ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἐπιβαρύνονται ἐπὶ πλέον με δραχμὰς 6 ταχυδρομικὰ τέλη. Αἱ εἰσπράξεις τοῦ βιβλίου θὰ διατεθοῦν διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Ὀρφανοτροφείου Κύμης.

ΜΕΓΑΛΗ & ΠΛΟΥΣΙΩΤΑΤΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ & ΤΟΠΕΙΩΝ

Με την επιθυμία να πλουτίσωμε τὰ
χριστιανικά σπίτια με εικόνας θρησκευ-
τικὰς δημοσιεύομεν κατωτέρω πλουσιω-
τάτην συλλογὴν μας εικόνων μικρῶν
καὶ μεγάλων διαμέτρων ποὺ μποροῦν νὰ
χρησιμοποιηθοῦν ὡς πανώ, ὡς κάδρα
καὶ τοιοῦτοτρόπως νὰ στολίζουσιν συγ-
χρόνως, ἀλλὰ καὶ νὰ διδάσκουσιν με δια-
φόρους παραστάσεις των. εἶναι ἔργα
διακεκριμένων ζωγράφων καὶ ἁγιογρά-
φων ἐκ τῶν κορυφαίων ἁγίων καὶ
ξένων, ποικίλα εἰς στυλ καὶ ἑλλην-
τικῆς τέχνης καὶ ἑξῆς εἰς τε

Αἱ χριστιανικαὶ εἰκόνες
νὰ χρησιμοποιηθοῦν ἀκό-
μη τε ἐκκλησιαστικῶν, ἑκκλη-
σιαστικῶν Σχολείων, Λύκων, Ἑ-
κκλησιαστικῶν Σχολείων, Φιλο-
σοφικῶν, αἰθούσας κηρυγ-
μάτων, ἐργοστάσια, καὶ ἄλλων
φεία παντὸς εἶδους κ.λ.π.

Η ΠΑΝΑΓΙΑ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ διαμέ-
τρου 39X51 δρ. 35. ἡ ἀνωτέρω σχέ-
δια διαμ. 36X78 δρ. 65.

ΠΑΝΑΓΙΑ Η ΑΥΓΗΝΑ διαμέ-
τρου 25X38 δρ. 25.

ΚΗΡΥΓΜΑ ΣΤ' ΑΚΡΟΓΙΑΛΙΑ ΤΗΣ
ΓΑΛΙΛΑΙΑΣ διαμ. 36X78 δρ. 65.

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΥΛΟΓΕΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ
διαμ. 39X51 δρ. 50.

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΡΟΥΩΝ ΤΗΝ ΘΥΡΑΝ
διαμ. 54X73 δρ. 65.

ΠΕΤΡΟΣ καὶ ΠΑΥΛΟΣ διαμέτρου
39X51 δρ. 35.

ΜΥΣΤΙΚΟΣ ΔΕΙΠΝΟΣ διαμ. 39X51
δρ. 35 καὶ διαμ. 36X78 δρ. 65.

Η ΕΥΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ διαμ.
39X51 δρ. 35.

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΠΡΟΣΕΥΧΟΜΕΝΟΣ
διαμ. 39X51 δρ. 35.

Ο ΝΥΜΦΙΟΣ διαμ. 39X51 δρ. 35 καὶ
25X38 δρ. 25.

Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ διαμ. 39X51 δρ. 35.

Ο ΚΑΛΟΣ ΠΟΙΜΗΝ διαμ. 39X51
δρ. 35 καὶ 36X78 δρ. 65.

Η ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΣ διαμ. 39X51 δρ. 35.

Η ΑΠΟΚΑΘΛΩΣΙΣ διαμ. 39X51 δρ. 35.

Η ΑΝΑΛΗΨΙΣ διαμ. 39X51 δρ. 35.

Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ διαμ. 39X51 δρ. 35.

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΦΕΡΩΝ ΤΟΝ ΣΤΑΥΡΟΝ
ΤΟΥ διαμ. 39X51 δρ. 35.

Ο ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ διαμ. 39X51 δρ. 35.
Ἐπίσης συλλογὴ εικόνων ὄλων τῶν
ἁγίων διαμ. 39X51 δρ. 35.

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΙΣ ΕΜΜΑΟΥΣ διαμ.
45X55 δρ. 20.

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΟΥΤΟΥ διαμ. 45X55
δρ. 20.

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΟΥΤΟΥ διαμ. 50X70
δρ. 25.

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΟΥΤΟΥ διαμ. 36X78 δρ.
65. Ὅλα τὰ ἀνωτέρω διαμ. 37X78
ὑπάρχουσιν εἰς διαμ. 20X38 δρ. 30.

Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ διαμέτρ. 32X42
δρ. 30.

ΕΙΣ ΤΟ ΕΒΑΝΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΙΩ-
ΣΗΦ διαμ. 32X42 δρ. 30.

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΟΥΤΟΥ διαμ. 36X78 δρ.
35.

Η ΘΕΟΤΟΚΟΣ ΠΑΙΔΑΣΚΟΜΕΝΗ ΥΠΟ
ΤΗΣ ΜΛΗΡΟΣ ΤΗΣ διαμ. 40X52
δρ. 35 καὶ διαμ. 25X38 δρ. 10.

Η ΣΤΕΦΙΣ ΤΗΣ ΠΑΡΘΕΝΟΥ διαμ.
40X52 δρ. 35.

Ο ΦΥΛΑΞ ΑΓΓΕΛΟΣ διαμ. 50X125
δρ. 180 διὰ πάντες καὶ διαμέτρου
30X60 διὰ πανὶ δρ. 35.

Ὑπάρχουσιν καὶ εἰς διαμ. 55X120 δρ.
καὶ εἰς διαμ. 36X78 δρ. 180.

ΣΤΑΥΡΟΙ ΑΠΛΟΙ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΙ
ΜΕ ΑΝΘΗ διαμ. 27X19 δρ. 10.

Πολλὰ τῶν ἀνωτέρω χριστιανικῶν
εικόνων ὑπάρχουσιν καὶ εἰς τὸ σχῆμα
κάρτ ποστάλ με δρ. 5.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ὑπάρχει πλου-
σιωτάτη συλλογὴ προσωπογραφῶν, το-
πειῶν, ἀνθέων, θαλασσογραφῶν καὶ
κάδρα διὰ τραπεζαρίας με φρούτα,
πούλια, ψάρια, εἶδη κυνηγίου κ. λ. π.
διαμ. 30X60 δρ. 30. Εἰς διαμ. 26X38
δρ. 18 καὶ εἰς διαμ. 20X26 δρ. 10.

Κάθε παραγγελία δὲν ἐκτελεῖται ἀνευ
τῆς καταβολῆς τοῦ ἀντιτίμου. Αἱ παραγ-
γελίαι ἐπιβαρύνονται με τὰ ταχυδρομι-
κὰ ἔξοδα ἀποστολῆς 10% καὶ συσκευα-
σίας δρ. 5 γιὰ κάθε παραγγελία.